

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

№ 13 (5513) ВІВТОРОК, 22 СІЧНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Шановні співвітчизники!

Вітаю вас із Днем Соборності та Свободи України!

Ця дата є знаменною для багатьох поколінь українців, які віками мріяли про об'єднання усіх споконвічно українських земель, частина яких була захоплена іншими державами.

Відрадно, що історично значуща подія соборності, злуки й неподільності українських земель сталася 22 січня 1919 року.

Відтоді цей незабутній факт традиційно відзначаємо щороку, а після здобуття Україною незалежності — як державне свято.

Соборність — це одна із найзаповітніших мрій багатьох поколінь жителів України, незалежно від національності.

У цей день ми в пошані низько схиляємо голови перед світлою пам'яттю полеглих патріотів, котрі століттями добивалися об'єднання усіх територій України в єдину незалежну Державу.

Нашим сучасникам пощастило мати таку Державу. Тож докладімо усіх зусиль для її зміцнення і розвитку.

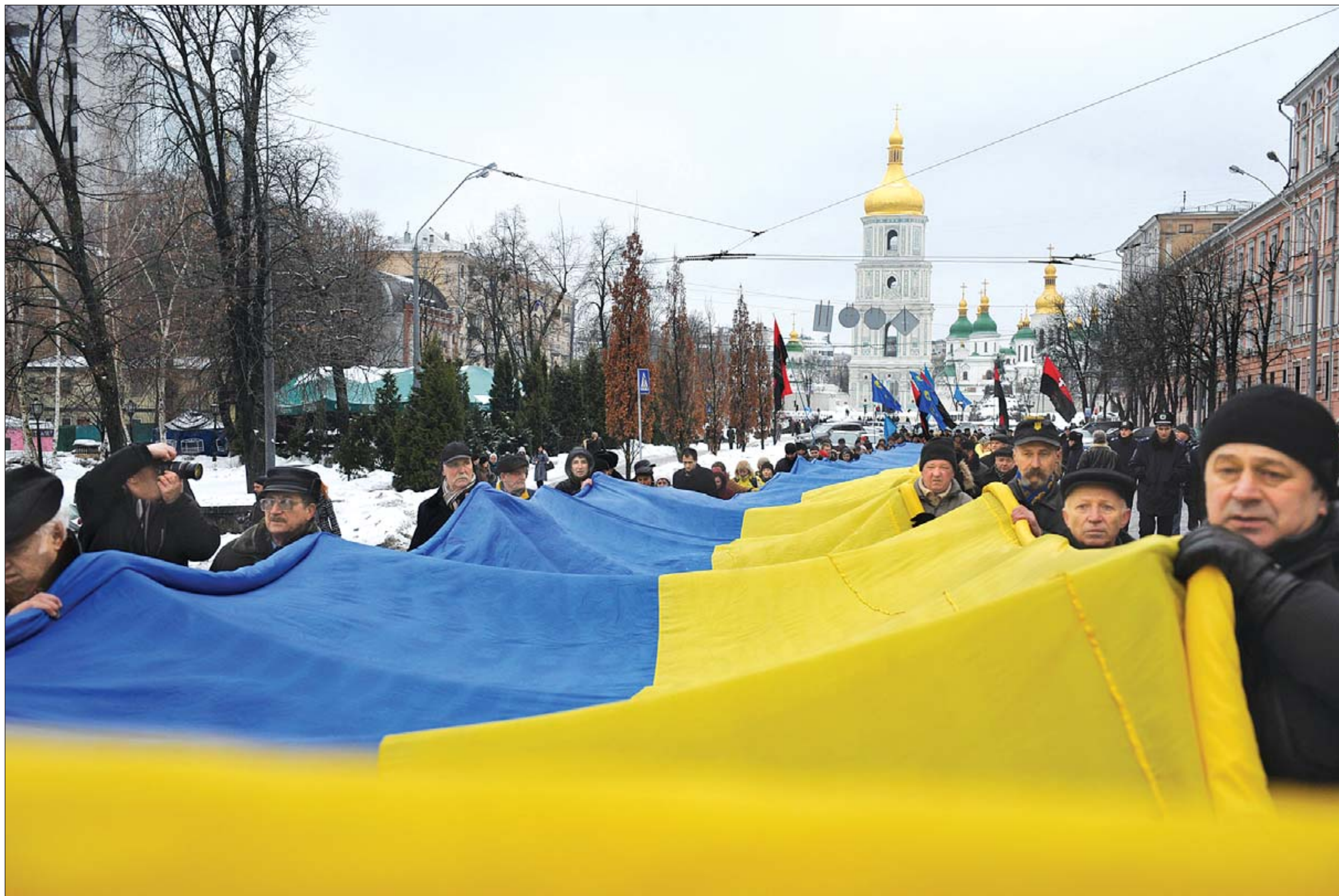
Переконаний, що лише в єдності та соборності зможемо побудувати економічно і духовно сильну суверенну демократичну Україну. Це наша спільна мета і відповідальність.

Бажаю усім вам міцного здоров'я, особистого щастя, життєвої мудрості, миру і спокою, успіхів в усьому задуманому.

З повагою
Голова Верховної Ради України
Володимир РИБАК.

Сьогодні — День Соборності та Свободи України

«Ой, що в Софійському заграли дзвони, затремтіли...»

Сьогодні у столиці за участю керівництва держави відбудеться покладання квітів до пам'ятників Тарасу Шевченку та Михайлу Грушевському. О 14:30 в Національному палаці «Україна» розпочнуться урочистості з нагоди Дня Соборності та Свободи, котрі увінчаються святковим концертом.

Цьогоріч відзначення Дня Соборності розпочалося ще у вихідні. У неділю в Києві представники національно-патріотичних партій та громадських організацій, зібравшись на Софійській площі, де 22 січня 1919 року було проголошено Акт Соборності, розгорнули великий — 30 на 40 метрів — національний прапор, рушили до Європейської площі, де відбулося символічне приєднання України до мапи об'єднаної Європи. Акція проходила під гаслом «Соборну Україну — в Соборну Європу!».

▶ СТОР. 4

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Для подачі позову збільшать строки

На розгляді **Комітету Верховної Ради з питань верховенства права та правосуддя** перебувають 30 законопроектів. З підготовки 13 із них комітет визначено головним.

Серед них — проект закону «Про внесення змін до статті 99 Кодексу адміністративного судочинства України» (щодо строків оскарження нормативно-правових актів).

▶ СТОР. 2

ПОДІЇ

Провізора зобов'яжуть бути чеснішим і ближчим до пацієнта

Співвітчизники минулого року купили в аптеках медпрепаратів на 17% більше, ніж попереднього, повідомив голова Державної служби України з лікарських засобів Олексій Соловйов.

Очолювана ним структура розробила зміни до ліцензійних умов, які регламентують правила роздрібної реалізації медпрепаратів. Вони стосуються лише нових аптек. Зокрема, для них планують ввести норму «пішохідної доступності». Мовляв, щоб не відкривалися двері до дверей, як це ми бачимо у столиці та інших великих містах. Так, для мегаполіса з населенням понад мільйон осіб відстань між аптеками має становити не менше 300 метрів, а з населенням до мільйона — півкілометра. Також хочуть зобов'язати надавати покупцеві чек на повну суму проведеної операції.

▶ СТОР. 6

«Охматдитом» знову керує Гладуш

Міністерство охорони здоров'я знову призначило очільником національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» Юрія Гладуша. Як інформують «Українські новини», він обійматиме посаду головного лікаря.

Як повідомлялося раніше, 11 грудня МОЗ скасувало посаду генерального директора національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит», яку тоді займав Гладуш. Керувати лікарнею призначили його заступника Володимира Поворознюка. Гладуш, в свою чергу, оскаржив це рішення в суді. На його бік стала також опікунська рада лікарні. Пізніше Прем'єр-міністр Микола Азаров підписав розпорядження Кабміну, яким скасував це рішення МОЗ.

КОРОТКО

■ У Миколаєві впродовж минулого року усиновлено 33 дитини. В обласному центрі успішно реалізують низку програм, спрямованих на соціальну підтримку родин, які беруть на виховання сиріт, та будинків сімейного типу, **повідомляє наш власкор Олександра МЕНТЕЛЬ.**

■ Аграрії Сумщини завершують підготовку до майбутніх весняно-польових робіт. Станом на 20 січня в регіоні відремонтовано та готові вийти в поле 5 тисяч тракторів, на лінійці готовності — плуги та інший сільськогосподарський інвентар, **передає наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

■ Четверо дітей, віком від двох до шести років, загинули у селі Красносілка Овруцького району на Житомирщині внаслідок пожежі, що сталася, коли малюки були самі вдома, **інформує наш власкор Олексій КАВУН.**

За минулий тиждень захворюваність на грип та ГРВІ в Україні зросла на 17% *(УНІАН)*

Нехай надія і благодать оселяться у наших домівках і серцях

ВОДОХРЕЩЕ

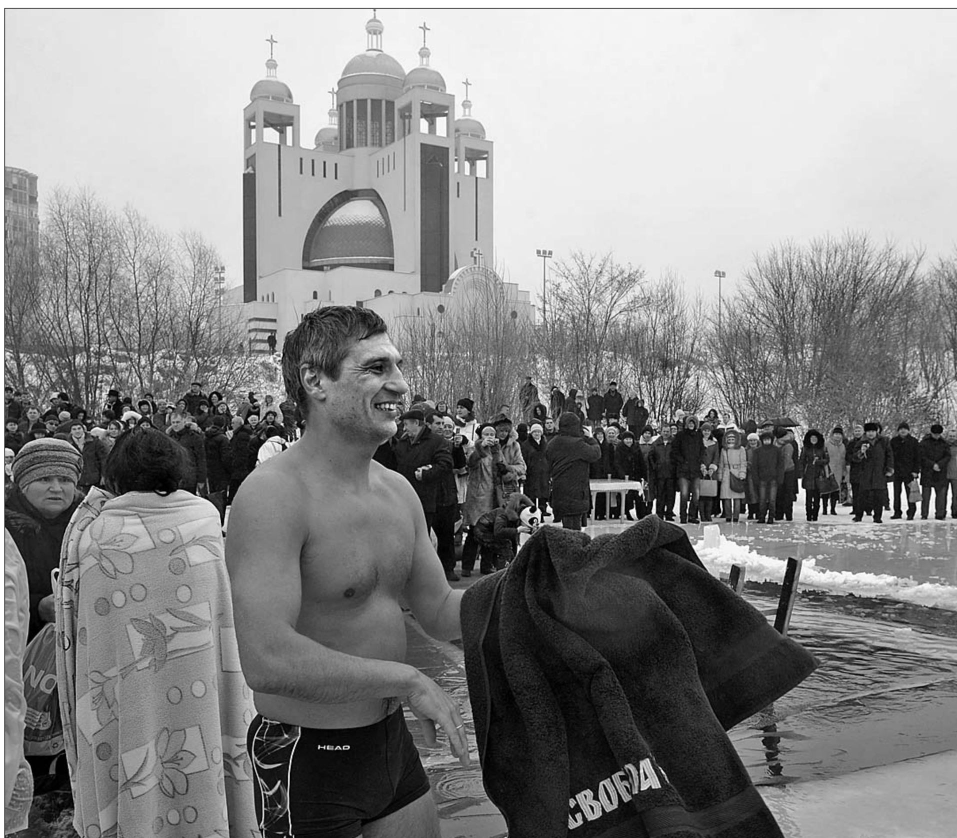
Минулої суботи Президент Віктор Янукович, Голова Верховної Ради Володимир Рибак і Прем'єр-міністр Микола Азаров взяли участь у святкуванні Водохреща у Свято-Покровському соборі Києва. Святкову службу і чин Великого освячення води відправив Предстоятель Української православної церкви, Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Володимир.

19 січня закінчується дванадцятиденний період святок. День Хрещення Господнього має іншу назву — Богоявлення. Тисячі киян цього дня прийшли до соборів і джерел, щоб освятити воду і скупатися у відкритих джерелах. Але, щоб свячена вода приносила користь, необхідно дбати про чистоту власних думок і вчинків, радять священики.

А заступник Голови Верховної Ради Руслан Кошулинський **(на знімку внизу)** із деякими народним депутатами-«свободівцями» з нагоди Йордану взяли участь у святковому Богослужінні в Патріаршому соборі Воскресіння Христового УГКЦ. А після служби Божої «свободівці» разом з іншими сміливцями занурились у крижану Святу воду Дніпра.

«Цей день для нас сповнений надії та благодаті. Нехай вони прийдуть у кожну домівку і назавжди оселяться у наших серцях», — привітав киян і голова Київської міської держадміністрації Олександр Попов.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Свято на Дніпрі

Після вранішньої служби у храмах сотні запоріжців 19 січня купалися у хрещенській воді. Біля Свято-Покровського собору людей зібралося стільки, що архієпископ Запорізький і Мелітопольський Лука відправив літургію просто на церковному подвір'ї. Потім урочиста процесія попрямувала на берег Дніпра. Після освячення його вод в районі Центрального пляжу розпочалося масове купання. Серед тих, хто не злякався холоду, було й чимало дітей.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Морозів не було, тому купалися сотні людей

У Луганську вперше відбулися народні гуляння із приводу Водохрещення. На озері в парку імені Горького зібралися кілька сотень городян. Архієпископ Луганський і Алчевський Митрофан освятив воду, після чого почалися масові купання. Багато хто зізнавався, що на їхнє рішення зайти у крижану воду вплинула аномальна для цієї пори плюсова температура.

У водохресні морози вони навряд чи наважилися б пірнути в ополонку. Серед «моржів» був і міський голова Луганська Сергій Кравченко. Він традиційно бере участь у зимових купаннях і стверджує, що цей звичай дає йому змогу зберігати тілесну й духовну бадьорість.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Для подачі позову збільшать строки

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зокрема, автор законопроекту народний депутат Юрій Одарченко («Батьківщина») пропонує статтю 99 КАС доповнити нормою, відповідно до якої поняття позовної давності не поширюватиметься на випадки оскарження чинних нормативно-правових актів. Отже, особа матиме можливість у будь-який момент подати відповідний позов.

Згідно з чинним законодавством особи мають можливість оскаржити нормативно-правовий акт лише протягом шести місяців після його прийняття або після вступу до правовідносин, на які він розповсюджується. Дане обмеження, вважає парламентарій, призводить до звуження прав і свобод людини.

Крім того, за його словами, не відповідають законності випадки, коли суд залишає позовну заяву без розгляду, внаслідок чого продовжує діяти нормативно-правовий акт, який вочевидь суперечить чинному законодавству. Юристам доводиться вигадувати складні конструкції з метою виходу з такої ситуації, що затягує розгляд спорів та знижує прозорість і зрозумілість правосуддя.

Головне науково-експертне управління вже розглянуло законопроект і виявило деякі недоліки. Зокрема те, що в разі його прийняття у суб'єктів права з'явиться можливість безстрокового оскарження певних рішень суб'єктів владних повноважень. Це означатиме, що відповідні адміністративні позови можуть бути подані через 5, 10 або й 20 років після того, як особа дізналась про порушення свого права. Це суперечитиме принципу стабільності існуючих правових відносин, необхідністю додержання якого й зумовлено існування строків звернення до суду в адміністративному судочинстві та строків позовної давності в цивільному й господарському судочинстві.

Водночас експерти зазначили, що шестимісячний загальний строк звернення до адміністративного суду є надмірно коротким і в багатьох випадках невиправдано позбавляє громадян можливості звернутися до суду по захист своїх прав. З огляду на це Головне науково-експертне управління вважає необхідним подовжити цей термін хоча б для випадків оскарження нормативно-правових актів. Однак більш оптимальним шляхом поліпшення закону в цьому питанні, на їхню думку, було б відновлення скороченого в 2010 році загального строку звернення до адміністративного суду до одного року.

Вл. інф.

Член Комітету з питань верховенства права та правосуддя Вадим Колесніченко і консультант комітету Руслан Бортнік під час підготовки законопроекту «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (щодо експертизи проектів нормативно-правових актів із метою забезпечення верховенства права та недопущення звуження змісту й обсягу існуючих прав і свобод людини та громадянина) до внесення на розгляд Верховною Радою України.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

У боргу перед педагогами

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Народний депутат України Владислав АТРОШЕНКО (на знімку), перебуваючи цими днями на Чернігівщині, переважно зустрічався із освітянами.

У Ріпках він взяв участь у районному заході «На крилах творчості», на якому вшановували переможців районного етапу всеукраїнського конкурсу «Вчитель року» та «Класний керівник року». Політик разом з керівниками району Сергієм Мохначем, Юрієм Лемешком, Андрієм Булдою привітав його переможців та лауреатів. Народний депутат також вручив кращим педагогам цінні подарунки.

Найбільше серед відзначених було представників Ріпкинської загальноосвітньої школи №2 і Замглайської школи, а також їхніх колег-вчителів з Любеча. Вони, як повідомив начальник районного відділу освіти Леонід Багмут, доклали чимало зусиль, аби позмагатися на рівних із минулорічними переможцями — педагогами Ріпкинської гімназії, Добрянської школи. Цього року творчий потенціал нових переможців виявився на порядок вищим від конкурентів. Під час зустрічі із освітянами в районному Будинку творчості дітей та юнацтва педагоги дякували члену Комітету Верховної Ради України з питань бюджету Владиславу Атрошенку за його звернення до уряду щодо вчасної виплати зарплати бюджетникам Ріпкинщини, позитивне оперативне вирішення цієї проблеми. Він запевнив учителів, що і надалі швидко реагуватиме на усі гострі питання життя округу. Творчі колективи закладів освіти Ріпок подарували учасникам урочистостей святкову концертну програму. У Чернігові народний депутат України відгукнувся на запрошення педколективу Чернігівської загальноосвітньої школи № 18 взяти участь в урочистому заході, присвяченому 50-річному ювілею навчального закладу. Хлібом-сіллю та щирими оплесками зустріли діти, батьки, вчителі свого народного обранця.

ЦИТАТА

Владислав Атрошенко:

«Що таке школа? Це приміщення, яке, однак, нічого не варте без талановитих вчителів, без слухняних учнів».

В. Атрошенко подякував усім, хто заповнював ці 50 років навчального процесу школи №18 творчими ідеями, міцними знаннями. Він висловив сподівання, що держава найближчим часом належно оцінить працю педагогів, оскільки від них залежить майбутнє країни.

— Якщо ми це покоління виховаємо толерантним, мудрим, то, відповідно, не матимемо завтра тих проблем, які існують зараз, — підкреслив політик. — Якщо тепер чогось не додамо дітям, то навряд чи побачимо в майбутньому квітучу країну і таку державу, яку хочемо бачити. Він привітав шкільну громаду зі святом і подарував їй мультимедійний комплекс.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Фото автора.

Кому допомогла медична реформа?

Народний депутат Ірина Спіріна (КПУ) обговорила низку проблемних питань із виборцями і керівництвом деяких районів Дніпропетровської області.

Під час зустрічі з персоналом центральної райлікарні Васильківського району народний депутат обговорила питання, які сьогодні найбільше хвилюють медиків, зокрема, проведення медичної реформи, формування госпітальних округів, проблему нестачі кадрів у медустановах. «Я неодноразово казала й кажу: Компартія докладає всіх зусиль для скасування впровадження цієї реформи. Мало того, що ламається краща система охорони здоров'я, то наразі дуже гостро стоїть питання відпливу кадрів з медицини, — підкреслила Ірина Спіріна. — Куди йдуть лікарі? У фармбізнес».

На думку парламентарія, крім хаосу, що панує сьогодні в медицині, і безлічі питань, пов'язаних з підготовкою кваліфікованих фахівців, найбільшу проблему становить низький рівень оплати праці в охороні здоров'я. «Крім того, згідно з нормами законодавства студенти-контрактники, котрі закінчили вуз, не можуть влаштуватися на роботу в медустанову без дозволу Міноохорони здоров'я, а сам дозвіл потрібно чекати по 3—4 місяці», — сказала вона й додала: «Цю систему треба ламати».

За повідомленням прес-служби Ірини Спіріної, проблеми медицини вона також обговорила з міським головою Синельникового Дмитром Зражевським, його заступниками і керівником райлікарні Петром Довганем. Особливе місце під час розмови було надано темі наркоманії та алкоголізму в молодіжному середовищі.

Про стан комунального господарства Синельникового народному депутатові розповіли голови квартальних комітетів. На низку запитань городян парламентарієві вдалося відповісти на місці, а розібратися з іншими доручено помічникам народного депутата.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Мажоритарники мають підставити плече

Вибрані за мажоритарними округами народні депутати Володимир Медяник, Сергій Горохов і Володимир Струк зустрілися з луганським міським головою Сергієм Кравченком, щоб обговорити низку завдань, які потребують їх активної участі. Йдеться про будівництво соціальних об'єктів, фінансування місцевих програм, участь в загальнодержавних проектах та ін. Також предметом обговорення стали принципи роботи і механізми взаємодії народних депутатів України та міської влади у розв'язанні проблем виборців. «Я певен, що, працюючи в єдиній команді по всій вертикалі влади, ви принесете багато користі як Луганську, так і всій нашій державі, — сказав Сергій Кравченко. — Для міста дуже важливо мати потужне лобі в парламенті, бо багато проблем неможливо розв'язати, не маючи сприяння в столиці». Народні депутати пообіцяли свою всіляку підтримку.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Опозиція вимагає скликати позачергову сесію

Більшість навіть готова зібрати підписи, але не вірить у щирість

Депутатська фракція «УДАР» першою виступила з вимогою терміново скликати позачергову сесію Верховної Ради, щоб розглянути ситуацію з дотриманням прав політичних ув'язнених, зокрема Юлії Тимошенко і Юрія Луценка, та дати оцінку діям правоохоронних органів. Фракція «Батьківщина», звісно, підтримала пропозицію «УДАРу», і опозиціонери розпочали збирати необхідні 150 підписів для проведення позачергової сесії.

ЦИТАТА

Михайло ЧЕЧЕТОВ, перший заступник голови фракції Партії регіонів:

«Навіть якщо опозиція збере 150 підписів для проведення позачергової сесії, для ухвалення рішення голосів у неї забракне».

На позачерговій сесії опозиціонери вимагають звіту Генерального прокурора Віктора Пшонки, міністра внутрішніх справ України Віталія Захарченка та голови СБУ Олександра Якименка щодо резонансних подій останніх днів і ставитимуть питання про їх політичну відповідальність.

«Якщо нехтування правами громадян і свавілля чинної влади триватиме, ми, як і обіцяли, вимагатимемо проведення дострокових парламентських і президентських виборів вже цього року», — підкреслив лідер «УДАРу» Віталій КЛИЧКО.

«Опозиція зобов'язана невідкладно зібрати 150 підписів для проведення позачергової сесії», — заявив представник «Батьківщини», голова парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації Микола ТОМЕНКО. За його словами, зокрема, депутати мають обговорити стан здоров'я Ю. Тимошенко, поведінку правоохоронних органів та представників пенітенціарної служби стосовно народних депутатів, а також появу нових звинувачень.

Парламентська більшість сприйняла ініціативу опозиції спокійно, але скептично. Народний депутат від Партії регіонів Володимир ОЛІЙНИК заявив, що регіонали навіть готові допомогти опозиції зібрати голоси для проведення позачергової сесії «з питання Тимошенко». «Партія регіонів готова допомогти колегам з опозиції зібрати 150 голосів для ініціювання позачергового засідання парламенту «з питання Тимошенко» і дати голоси, яких не вистачає. Ми готові це зробити, оскільки зацікавлені у встановленні істини в багатьох питаннях, пов'язаних із Ю. Тимошенко. Ми готові до відкритої парламентської дискусії, щоб розставити всі крапки над «і», — цитує політика пресслужба ПР. Однак навіть якщо опозиція зможе домогтися скликання позачергової сесії парламенту, жодного рішення вона ухвалити не зможе, — вважає перший заступник голови фракції Партії регіонів Михайло ЧЕЧЕТОВ. У коментарі «Голосу України» він назвав ініціативу фракцій «УДАР» та «Батьківщина» про скликання позачергової сесії для розгляду питання щодо Тимошенко «спробою зробити хорошу міну за поганої гри». Парламентарій наголосив, що на попередній сесії для опозиції було одне «найважливіше супер-голосування» — щодо декриміналізації статей Кримінального кодексу. Але під час цього голосування з 99 членів фракції «Батьківщина» 24 депутати не були присутні в сесійній залі. «Тобто, наскільки нам стало зрозуміло, їх влаштовує, що вона перебуває там, для них важливо папірці клеїти «Юлі — волю», а фактично вони цього не хочуть, — сказав М. Чечетов. — Це лише спроба засвітитися у ЗМІ, пустити інформаційну хвилю, а фактично вони хочуть одного — щоб Тимошенко залишалася там, де є. Бо якщо Юля вийде, то вона всіх на «нуль» помножить. Вона не пробачить цього голосування, коли 24 людини не голосували». М. Чечетов також зауважив, що Партія регіонів теж може запропонувати питання для винесення на позачергову сесію, але вже в іншій площині — чому депутати заважають працювати лікарні, правоохоронним органам? І наголосив, що нині депутатам необхідно готуватися до плідного відкриття другої сесії парламенту, вносити підготовлені законопроекти щодо розвитку економіки, промисловості, правової та соціальної сфери.

Якщо позачергову сесію Верховної Ради буде скликано, комуністи прийдуть до парламенту, — повідомив у коментарі «Голосу України» народний депутат від фракції КПУ Олександр ГОЛУБ. «Хоча ми вважаємо, що сьогодні є нагальніші проблеми — це і пенсійне забезпечення, і невиплата зарплат, які треба було б виносити на позачергову сесію. Але в принципі — це агіт-акція, яка не матиме жодних наслідків у законодавчому полі та у політичному сенсі. Це одна з технологій, яку опозиція використовує сьогодні для того, щоб привернути до себе увагу».

Анна ШЕВЧЕНКО.

У НОМЕР

Завдання влади — передати наступним поколінням сильну країну

Влада має докласти всіх зусиль, щоб передати наступним поколінням українців сильну країну. На цьому Президент України Віктор Янукович наголосив під час зустрічі з кандидатами на посади голів районних держадміністрацій.

«Я би просив вас завжди бути об'єктивними, справедливими по відношенню до людей. Берегти нашу рідну землю, дбайливо ставитися до цінностей, які передали нам наші батьки. Для нас дуже важливо, щоб, коли настане час, і за нами йтимуть наші послідовники, ми їм передали сильну країну», — сказав Президент.

Глава держави наголосив, що високі посади — не нагорода, а насамперед величезний тягар відповідальності. Майбутнім головам районних держадміністрацій, за його словами, не треба боятись помилок у роботі, однак важливо своєчасно їх помічати, виправляти і більше не повторювати.

Президент, як **повідомляє його прес-служба**, також закликав чиновників налагоджувати та підтримувати ефективний зворотний зв'язок з людьми, громадськими організаціями, представниками різних політичних сил.

Темпи зростання ВВП очікуються на рівні трьох відсотків

Для забезпечення параметрів розвитку уряд запровадить стимули

У 2013 році темпи зростання ВВП очікуються на рівні 3—3,5 відсотка, інфляція — 3—4 відсотка. Про це повідомив Прем'єр-міністр Микола Азаров під час спілкування з представниками іноземних ЗМІ, **повідомляє прес-служба уряду.**

За його словами, нині уряд працює над запровадженням стимулів, які дадуть змогу забезпечити ті параметри розвитку, які закладені в бюджеті країни. М. Азаров також повідомив, що бюджет на поточний рік розраховувався, виходячи з середньорічного курсу національної валюти в 8,3—8,4 гривні за долар.

Йшлося під час зустрічі й про тарифи на комунальні послуги. За словами прем'єра, їх піднімуть. Але тільки для окремих категорій населення — «тих, які отримують європейські зарплати». Щоправда, у державі таких знайдеться не багато.

«Ми не готові за умов низьких зарплат і пенсій значно підвищувати тарифи на газ для населення. Якщо для МВФ ключовими чинниками є дефіцит бюджету, монетарна політика — то ми знайдемо спільну мову. Що стосується підвищення тарифів на газ — в тому обсязі ми піти на це не можемо», — додав він.

Якщо за таких умов МВФ не вважатиме за доцільне співпрацювати з Україною, М. Азаров не бачить у цьому катастрофи. За його словами, країна впорається з поверненням міжнародних боргів, пік якого припадає на 2013 рік, і без грошей МВФ. Глава уряду підкреслив також, що наша країна як позичальник має сильні позиції, оскільки економіка демонструє позитивну динаміку, витримується показник дефіциту бюджету, а співвідношення боргу до ВВП абсолютно безпечне. До того ж країна пунктуально сплачує за своїми зобов'язаннями.

Нагадаємо, державний бюджет на 2013 рік передбачає обсяг державних запозичень у сумі 129,403 мільярда гривень (близько 16,175 мільярда доларів США), у тому числі зовнішні запозичення у розмірі 36,540 мільярда гривень (близько 4,568 мільярда доларів США).

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ СОБОРНОСТІ ТА СВОБОДИ УКРАЇНИ

«Ой, що в Софійському заграли дзвони, затремтіли...»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Двоє учасників акції тримали плакат із написом «22 січня 1918 року — незалежність проголошено. 22 серпня 1991 — відновлено». Цим вони нагадували, що також 22 січня, але у 1918 році було підписано Четвертий Універсал, яким Українська Народна Республіка проголошувалася суверенною і незалежною державою.

А сьогодні вже шостий рік поспіль на мосту Патона до Дня Соборності та з нагоди 95-ї річниці з часу проголошення незалежності України представники молодіжних громадських організацій символічно поєднають два береги Дніпра «живим» ланцюгом. Ця акція є продовженням започаткованої вже у новітні часи традиції — «живого» ланцюга січня 1990 року, який з'єднав Київ та Львів.

«Ой, що в Софійському заграли дзвони, затремтіли. Не білі голуби — янголи в небі пролетіли.

Ой, там збирались під прапори: під сонячні, ще й сині...» — писав Павло Тичина. Саме так поет сприймав проголошення Незалежності УНР та її Соборності, так Незалежність і Соборність сприймають нинішні покоління українців.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Вклонилися Герою

Учора, напередодні Дня Соборності, на Чернечій-Тарасовій горі у Каневі представники політичних партій, патріотичних громадських організацій, працівники Шевченківського національного заповідника та канівчани поклали живі квіти та грона калини до пам'ятного знака Герою України Олексі Гірнику. 21 січня виповнилося 35 років від часу, коли український політв'язень та патріот із Калуша Олекса Гірник напередодні річниці Злуки УНР із ЗУНР, протестуючи проти поневолення і русифікації України, вчинив біля могили Тараса Шевченка акт самоспалення.

«Мій протест — це сама правда, а не московська брехня від початку до кінця, — написав Олекса Гірник своїй дружині в передсмертній записці. — Мій протест — то пережиття, тортури української нації. Мій протест — то прометеїзм, то бунт проти насилля і поневолення. Мій протест — то слова Шевченка, а я його тільки учень і виконавець...»

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Волиняни бажали більше патріотизму

У неділю на Театральному майдані Луцька відбулась присвячена Дню Соборності України акція «Схід і Захід разом». Її організувала та провела молодіжна громадська організація «Національний альянс». Перехожим пропонували написати свої побажання на синьому і жовтому полотнищах **(на знімку)**. Найпопулярнішими автографами лучан були: «Єдності, національної свідомості, більшої кількості патріотів». А були й такі: «Слава тобі, Моя Україно! Бажаю тобі здоров'я. Твоя дочка Вишиванка», «Розуму владі і законослухняності». Ці два полотнища утворили національний прапор, який було відправлено до Києва, де це послання від Волині сьогодні розгорнуть на мосту Патона в рамках традиційної щорічної молодіжної акції «Живий ланцюг єдності».

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Фото із сайту «Волинські новини».

Монумент на честь діячів ЗУНР

94 роки тому керівництво Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР), столиця якої на той час (після Львова та Тернополя) була у Станіславі (нині Івано-Франківськ) ухвалило рішення про возз'єднання з Українською Народною Республікою (УНР). Акт про Злуку було проголошено 22 січня 1919 року на Софійській площі у Києві.

ЗУНР проіснувала лише 257 днів, тобто 7 місяців, із них 5 — столицею республіки був Станіслав, куди в січні 1919 року переїхав її уряд на чолі з президентом Української національної ради ЗУНР Євгеном Петрушевичем та його заступником Левком Бачинським.

На пам'ять про ці вікопомні події в Івано-Франківську навпроти теперішнього будинку правосуддя, де колись працював секретаріат ЗУНР, встановлено монумент, який увічнив образи видатних особистостей, причетних до тих знакових подій. Окрім Є. Петрушевича та Л. Бачинського, перший голова Ради міністрів Кость Левицький та міністр військових справ Дмитро Вітовський. Усі вони, окрім львів'янина Петрушевича, уродженці Станіславщини. Над нішами постамента, де розміщено портретні барельєфи видатних діячів ЗУНР, височіє стилізована фігура Січового стрільця (автор пам'ятника скульптор Володимир Довбенюк).

Сьогоднішнє відзначення 94-ї річниці проголошення Акта Злуки Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки розпочнеться врочистою ходою громадськості міста до вищезгаданого монумента, де й відбудеться святкове віче. У місті Коломиї на честь цього дня буде утворено «живий» ланцюг, низка просвітницьких заходів, екскурсій та зустрічей відбудеться у навчальних закладах, бібліотеках та музеях Прикарпаття.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.

Пам'ятник видатним діячам ЗУНР в Івано-Франківську.

Фото Миколи МАЦЮКА.

Збруч — ріка єднання

Під такою назвою на Тернопільщині 22 січня відбудеться святкування Дня Соборності України та 94-ї річниці проголошення Акта Злуки УНР і ЗУНР. На мосту через річку Збруч опівдні традиційно зустрінуться офіційні делегації Хмельницької і Тернопільської областей. Далі гостей прийматиме містечко Підволочиськ: тут відбудуться великий концерт, торговище. Трохи раніше на цьому мосту зустрінуться депутати Верховної Ради, обласних, районних і міських рад.

Святкування продовжиться в місті Волочиськ. Майже сто років тому Збруч справді став рікою єднання для УНР і ЗУНР, а нині вже всередині унітарної держави навіть цю подію політичні сили святкують нарізно.

На рекорд підуть у старовинному місті Зборові. Молоді люди утворять живий ланцюг, під час якого розгорнуть 736 метрів синьо-жовтої стрічки — на 11 метрів більше від раніше зафіксованого у Книзі рекордів України показника. В обласному центрі члени молодіжних громадських організацій своїми тілами сформують карту і герб України. Напередодні тематична виставка, присвячена подіям 94-річної давності, відкрилася в обласному держархіві. А ранок 22 січня у храмах області розпочнеться молебнем за Україну і український народ.

Відомо, що тисячі галичан, перейшовши Збруч, у 1918—1920 роках воювали на Великій Україні, а вояки і старшина армії УНР — на Західній. Чимало наддніпрянців поховано на Микулинецькому кладовищі у Тернополі. Члени благодійної ініціативи «Героїка» встановили імена дванадцятьох військових, державних службовців та медичних працівників, які померли з 1919-го по 1921 рік. Серед них уродженці Полтавської, Катеринославської, Подільської, Ліфляндської (Латвія), Вітебської (Білорусь) губерній. «Героїка» має на меті встановити на вхідній брамі цвинтаря меморіальну дошку з переліком імен усіх дванадцятьох із зазначенням посад, звань, дат і місць народження та смерті.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

У цей день тримаймося за руки

На офіційному рівні в День Соборності в Дніпропетровську заплановано покладання квітів до пам'ятника Тарасу Шевченку й святковий концерт. Схожі заходи відбудуться у всіх містах і районах області.

Дніпропетровці впевнені, що сила нашої держави — в єдності, що для жителів України поняття «українець» є вагомим і неподільним. «Активісти Дніпропетровська підтримають Всеукраїнську акцію «Ланцюг єдності», присвячену 94-й річниці Дня Соборності України. Цим люди хочуть показати, що ідея соборності на даний момент, актуальна так само, як і в 1990 році, коли «живий ланцюг» було створено вперше», — розповів організатор Олександр Пономаренко.

Торік учасники цієї акції об'єднували два береги Дніпра на Новому мосту в Дніпропетровську, але нині організатори були змушено відмовитися від цієї ідеї. «По-перше, цьогоріч 22 число випадає на будній день, тож не всім буде легко дістатися з роботи до Нового моста, — зазначив один з активістів Микита Проданець. — По-друге, міст на даний момент перебуває не в найліпшому стані, а тому краще всіх убезпечити». Тож учасники акції планують зібратися біля пам'ятника Полю на проспекті Карла Маркса і на площі 80-річчя Дніпропетровської області. Далі відбудеться організована хода до моста в парку імені Глоби, а о 16.00 усі учасники, взявшись за руки, створять «живий ланцюг». Після того, як пролунає гасло «День Злуки — тримаймося за руки», люди візьмуться за руки й проспівають гімн України.

Принципова позиція організаторів: під час заходу буде використовуватися тільки державна символіка — тому що свято символізує єдність усього українського народу під єдиним державним прапором.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровськ.

Місто, в якому живуть у злагоді сотні національностей

«Севастополь може бути прикладом для всієї України як місто, в якому знаходять взаєморозуміння представники всіх національностей». Так охарактеризував стан міжнаціональних відносин голова Севастопольської міськдержадміністрації Володимир Яцуба, виступаючи на врочистих зборах напередодні Дня Соборності. «У нашому місті впродовж багатьох століть у дружбі і злагоді живуть і працюють представники понад сотні національностей».

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Усвятковому концерті брали участь представники всіх національно-культурних товариств.

Фото Василя БАТАНОВА.

Сирітське міністерство

У Росії хочуть створити нове міністерство. Воно опікуватиметься проблемами дітей-сиріт. У РФ сьогодні тих з них, чиї анкети містяться в державному банку даних, налічується 120 000. А скільки всього проживає в Росії дітей без батьків, не знає ніхто...

«Потрібно окреме агентство або міністерство у справах покинутих дітей», — заявила в інтерв'ю журналістам глава думського комітету зі справ жінок, сім'ї та дітей Катерина Лахова. Ідею створення державного відомства для сиріт підтримав уповноважений з прав дитини Павло Астахов. Він направив до адміністрації президента й уряду проект створення майбутнього міністерства. **За повідомленням інформаційних агентств**, чиновники уряду підтримали законодавців. Тепер — справа за прем'єр-міністром і президентом.

Здавалося б, усе правильно. От тільки пильна увага до проблеми «государевих дітей» у Росії, на жаль, має більше політичне, ніж гуманітарне підгрунтя. Приводом заклопотаності долями сиріт став міжнародний скандал, у який були втягнені законодавці й чиновники РФ і США.

На думку Москви, у США прийомні батьки безкарно знущаються і навіть убивають прийомних дітей з Росії. Тому Державна Дума заборонила громадянам США всиновляти російських дітей. Щоправда, зроблено це було як відповідний крок після прийняття американцями «закону Магнітського», згідно з яким цілому ряду російських чиновників заборонено в'їзд до США.

Діти ж, покинуті батьками, в Росії, як свідчить статистика, стає все більше. Імовірно, не випадково російські експерти вважають, що тема всиновлення дітей-сиріт стане частиною не просто довгострокової державної стратегії, а й важливим елементом російської національної ідеї.

Чи можна припускати, що відповідні функції всіх 19 відомств, які сьогодні вирішують сирітські проблеми, будуть делеговані такій федеральній структурі, якщо вона буде створена? Але головне не це, а те, що Росії необхідний моніторинг усіх питань, що стосуються родини, дітей, і в тому числі сиріт. Із продуктивною національною сімейною політикою на виході.

Ставлення до сиріт та інвалідів є критерієм морального здоров'я суспільства. Як тут не згадати афоризм Достоєвського про те, що все щастя світу не варте сльози дитини. В історії, тільки після війн, революцій, катастроф виникала проблема покинутих дітей або дітей без батьків. Чому в Росії потрібен міністр для дітей-сиріт, відповість час.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

У Франції не припиняються сильні снігопади. На автомагістралях важко проїхати транспорту. В паризьких аеропортах «Шарль де Голль» та «Орлі» скасували 650 рейсів.

Фото News Pictures/Укрінформ.

Зимова сесія ПАРЄ знову під знаком російсько-грузинського конфлікту

У Страсбурзі розпочалася зимова сесія Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЄ). Хоча українське питання не стоїть на порядку денному, наша делегація все-таки дала привід для новин. Річ у тім, що тільки вчора, в перший день засідань, народні депутати визначилися з тим, хто їх очолить. Як повідомило агентство УНІАН, на цю посаду переобрано представника від Партії регіонів Івана Попеску. Його заступником став народний депутат від «Батьківщини» Сергій Соболєв.

Утім, найцікавішими подіями цієї сесії експерти вважають промову до парламентаріїв президента Грузії Михайла Саакашвілі та обговорення доповіді «Грузія та Росія: гуманітарна ситуація у спірних та уражених військовим конфліктом територіях». Ця тема надзвичайно вразлива не лише для двох країн, а й для Ради Європи, оскільки держави—члени цієї міжнародної організації під час вступу зобов'язалися розв'язувати всі спірні конфлікти між собою винятково мирним шляхом. У даному випадку очевидним є порушення засадничих принципів організації. Російсько-грузинський конфлікт уже не раз розглядався в стінах Палацу Європи, проте до суттєвого покращення ситуації це поки що не привело.

На сьогодні в ПАРЄ заплановано дебати з приводу ще однієї гарячої точки Європи — Косово та, знов-таки, ролі Ради Європи у встановленні стабільності у краї. Також протягом тижня парламентарії обговорять виконання Азербайджаном зобов'язань, узятих під час вступу до Ради Європи, стан свободи слова на континенті та нелегальну міграцію працівників, яких використовують для примусової праці. Крім того, вчора делегати вирішили провести термінові дебати у зв'язку з ситуацією в Малі, де Франція продовжує наземну військову операцію.

Ісламісти відступили

Французькі війська та малійська армія увійшли до Діабалі. Тиждень тому це місто, що за 400 кілометрів на північ від столиці Бамако, було захоплене бойовиками-ісламістами. Діабалі має дуже важливе стратегічне значення: його узяття дає можливість перекрити підступи до малійської столиці й заблокувати всі спроби контрнаступу. Тепер у французів і урядових військ Малі є плацдарм для наступу на північ країни, що перебуває під контролем ісламістів. Вони відступили й закріпилися в Кідалі, неподалік від кордону з Алжиром.

Тим часом криваві підсумки підбивають в Алжирі. **За повідомленням Євроньюс**, до 48 осіб зросла кількість загиблих від рук терористів і під час операції зі звільнення захоплених на газовому комплексі в Ін-Аменасі заручників. Такі дані оприлюднила влада Алжиру, уточнивши, що вдалося заарештувати шістьох бойовиків, 32-х було вбито під час штурму.

Представники японського уряду відвідали в неділю місце трагедії, де від рук ісламістів, за попередніми даними, загинули 9 громадян Країни висхідного сонця. Токіо не підтверджує цю інформацію. Ще кілька японців уважаються зниклими безвісти. Усього вдалося звільнити 685 місцевих робітників і 107 іноземців.

Яна СТАДІЛЬНА.

Фоторадари — панацея дорожньої безпеки?

Національна рада з питань безпеки дорожнього руху ухвалила «Національну програму покращення безпеки дорожнього руху» на 2013—2020 рр. Головна її мета — досягнення європейського рівня дорожньої безпеки, за показниками якого Польща у 2011 році зайняла перше місце за кількістю смертельних ДТП (109 на мільйон мешканців), випередивши Грецію та Румунію. До 2020 року урядовці поставили планку зниження смертей на дорогах до 2 тисяч на рік.

За безпекою на польських дорогах стежать майже 8 тисяч поліцейських дорожньої поліції, які проводять близько 6 мільйонів перевірок на рік. Головними чинниками покращення трагічної статистики експерти вважають поліпшення стану дорожньої інфраструктури, безпечніші транспортні засоби та проведення тематичних соціальних кампаній. Позитивну динаміку зафіксовано у 2012 році, коли на автошляхах загинуло 3,5 тисячі осіб — найнижчий показник з 1989 року, але до найкращих європейських показників безпеки все ще далеко.

Тож у новоприйнятій програмі уряд робить ставку на фоторадари. Якщо попередні треба було знімати для переписування зроблених фото порушників, то нові, завдяки бездротовому зв'язку, одразу надсилають фотографії до центрального пункту обробки інформації. Нові апарати дають можливість архівування п'ятдесяти тисяч фотографій, які із частотою два знімки на секунду фіксують транспортні засоби-порушники, що рухаються у протилежних напрямках (шкала фіксування швидкості — від 20 до 250 км/год.) й роблять це у будь-який час доби та в температурному режимі від -30 до +60 ^{0}С. Це нововведення варто взяти на замітку і українським водіям, котрі подорожують польськими автошляхами.

Тим часом польські водії також не сидять склавши руки: підвищеним попитом користуються «засоби захисту»: СБ-радіо (антени із радіопередавачами з широким діапазоном дії), антирадари та спеціальні аплікації для мобільних телефонів.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

ФОТОФАКТ

У Монако триває щорічний Міжнародний цирковий фестиваль. Серед його учасників — понад 150 артистів з 20 країн. У складі журі — судді з 15 держав на чолі зі старшою дочкою принцеси Монако — Стефанією.

Фото Xinhua/ Укрінформ.

У НОМЕР

Красива їжа

Чому німецькі фермери викидають майже половину вирощеної продукції на смітник і в що це обходиться їм і людству

До 2009 року в Європейському Союзі існувала постанова номер 1677/88, в якій було написано, що огірок класу «екстра» може мати викривлення не більше десяти міліметрів на десять сантиметрів довжини. Цей документ в народі називали «Закон про кривизну огірка». Він проіснував у ЄС, а також у його попереднику — Європейському співтоваристві понад 20 років, аж поки через насмішки не був скасований. Але святе місце порожнім не буває: натомість у ЄС з'явилася схожа постанова — тепер уже про довжину і товщину банана, а також про кількість бананів у гроні. Про те, що зріз у спаржі та ніжці гриба має бути лише під прямим кутом. А хвостик у цукіні не може бути довшим за три сантиметри...

Над тим, що здається на перший погляд смішним, європейські селяни плачуть. Бо закони на сотнях сторінок детально описують продукти, яким дозволяється потрапити на стіл споживача. Тому вже під час першого сортування врожаю виробники змушені «некондиційну продукцію» або відправляти на переробку (картоплю — на чіпси, огірки — на засолку), або просто викидати свиням. Якщо свиней нема, то їм пряма дорога на компостну купу.

Німецьке міністерство сільського господарства — проти такого марнотратства, але нічого не може зробити проти законів ЄС. «Це просто жах, що цінні продукти селяни приорюють, бо вони не підходять під якісь шаблони», — обурена федеральний міністр сільського господарства Ільзе Айгнер (ХСС).

За даними ООН, в Європі щорічно втрачається близько 140 мільйонів тонн продовольства — лише на шляху до покупця. Якщо завантажити цю масу в стандартні залізничні рефрижератори, то такий фруктово-овочевий поїзд розтягнеться майже на 60 тисяч кілометрів — півтора разу по екватору. «Нестандартна» п'ята частина врожаю, **пише тижневик «Шпігель»**, навіть не полишає подвір'я виробника, бо він не може знайти на неї покупця. Ще 17 відсотків втрачають під час зберігання, мийки та упаковки, а також у магазинах. Великі компанії ще можуть продати частину товару за невеликі гроші на корм худобі. Хоча, слово «гроші» сюди мало підходить. Якщо за кілограм відбірної моркви оптовики платять 60 центів, то на корм худобі за кілограм виробник отримує від одного до двох центів. Про рентабельність тут не може бути й мови. Виробники раді, що їхня праця хоча б не пропала даром.

Дрібні фермери не мають і того. Сто кілограмів капусти чи салату промисловість не цікавлять. У селян немає іншого вибору, як просто викидати деформовані фрукти й овочі. Як уже говорилося, 2009 року ЄС деякі надто одіозні норми скасував. Дехто подумав, що настали нові часи. Останнє дослідження, проведене ЄС, показало, що зміни відбулися «від незначних до практично непомітних». Торгівля, яка диктує сільському господарству свої вимоги, знайшла інші стандарти — Економічної комісії ООН для Європи, й ці стандарти щодо форми продукції ще жорсткіші за колишні приписи ЄС. Мало не садистські норми щодо зовнішнього вигляду товару вводять самі торговельні мережі, п'ять-шість з яких поділили в Німеччині увесь ринок торгівлі продовольством. Одна з них, «Едека», вимагає, щоб на помідорній гілці було від п'яти до шести плодів. Один-два відхилення на ящик ще можливі. Решта — на смітник... А машина для сортування картоплі за мільйон євро фотографує кожну картоплину 27 разів, сканує її на чорні цятки та зелені плями. І вирішує, кинути картоплину в перший сорт чи в другий. Помітити різницю на око неможливо.

Противники такого ставлення до продуктів називають його «лицемірством». З одного боку, суспільство закликає боротися з голодом в Африці, виступає проти зміни клімату і за ощадливе використання води. А з другого, — вважає непотребом продукти, на виробництво яких у ЄС пішло, за оцінками шведських учених, 25 відсотків усіх витрат питної води на планеті, що призвело до викидів в атмосферу 170 мільйонів тонн вуглекислого газу за рік.

Віктор ТИМЧЕНКО.
Берлін.

Аграрний фонд України сьогодні проведе перші відкриті біржові торги з продажу зерна Державного інтервенційного фонду за принципом аукціону *(Укрінформ)*

В Україні майже 37% мереж централізованого водопостачання і водовідведення перебувають у зношеному стані, *повідомляє прес–служба Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг*

Провізора зобов'яжуть бути чеснішим і ближчим до пацієнта

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А для того, щоб і сільський житель міг без проблем купити потрібні медикаменти, Держслужба з лікарських засобів пропонує на периферії відкривати аптеки з виробництвом. Або зобов'язати ліцензіата, який має десять аптек у місті, відкривати одну (навіть заздалегідь збиткову) у селі.

Одна аптека у нашій країні в середньому обслуговує 2200 осіб.

У сільській місцевості цей показник становить 2900.

А ще серед ноу-хау профільної служби — заборона продавати медпрепарати дітям до 14 років. От лише поки що не визначилися: цей мораторій стосуватиметься усіх ліків чи лише рецептурних.

Нерідко в аптеках нам пропонують купити імпортні дорогі таблетки, а про наявність вітчизняних дешевих мовчать. Адже прибуток від такого продажу більший. Відповідно до змін ліцензійних умов провізор має надавати споживачеві повний спектр лікарських засобів з тією само діючою речовиною. До речі, за підсумками минулого року, 70% препаратів, які купили українці в аптеках, були вітчизняного виробництва.

— Ці зміни не зроблять ліки, які реалізують через аптечну мережу, дешевшими. Вони не вплинуть на економічні параметри діяльності аптек. Але надання адекватної фармацевтичної послуги дасть змогу провізорові набагато чесніше і ближче спілкуватися з пацієнтом. Запропонувати той лікарський препарат, який допоможе і задовольнить покупця за ціною, — коментує пропоновані нововведення Олексій Соловйов.

В Європі 70% ліків відпускаються за рецептами. В Україні — лише 30%. Наші люди звикли лікуватися самостійно, користуючись абсолютно безплатною порадою реклами. Як правило, така терапія малоефективна, тому що знімає симптоми захворювання, а не його причину. Допомогти ліквідувати недугу з коренем може лише кваліфікований лікар. Завдання провізора — видати потрібний препарат відповідно до припису ескулапа.

2012 року на території України працювало 20 тисяч аптек, 5 тисяч з яких — аптечні пункти при лікарнях. В асортименті кожної з них у середньому налічувалося від 5 до 8 тисяч найменувань препаратів.

Усі спроби МОЗ перевести лікувальну практику «на рецепт» поки що в нашій країні не прижилися. Для цього необхідні дієва реформа первинної ланки медичної допомоги, налагоджена система сімейної медицини і, зрештою, наявність необхідної кількості лікарів. Тому самолікування, схоже, не швидко поступиться місцем цивілізованій турботі про здоров'я громадян у нашій країні.

Ну а поки що проект змін до ліцензійних умов для аптек вивішено на сайті МОЗ для всенародного обговорення. Потім його мають затвердити на законодавчому рівні.

Ольга ВАУЛІНА.

Фотоетюд Сергія КОВАЛЬЧУКА.

За гарячі батареї городяни переплачують мільярди гривень?

В Україні знову заговорили про можливе підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги. Піти на цей непопулярний крок країна може задля відновлення співпраці з Міжнародним валютним фондом, пояснив Прем'єр-міністр Микола Азаров. І додав, цього разу йдеться про вибіркове підвищення. «Ми сказали, що готові для тих, хто має європейську зарплату і прибутки, для цієї категорії населення, встановити тарифи такі, які відповідають собівартості цих послуг», — передає слова урядовця «РИА Новости».

Якщо зростанню тарифів дадуть добро, цифри у платіжках українців, приміром за опалення, підвищаться приблизно на третину. Тим часом, громадські організації переконують: нині про збільшення тарифів не може бути і мови. Буцімто, і так щороку українці в масштабах держави переплачують лише підприємствам теплового господарства мільярди гривень.

Про економічну обгрунтованість тарифів потрібно забути щонайменше до тих пір, доки не буде знищено їхню тіньову складову, переконаний голова Громадського комітету захисту прав громадян Микола Козирєв. Очолювана ним організація провела дослідження і з'ясувала, що сьогоднішні тарифи на опалення є завищеними! Адже їх вираховують за застарілими стандартами.

Одним із чинників, що призводить до завищення тарифу на опалення, мовляв, є використання при розрахунках застарілих нормативів споживання тепла на 1 кв. м опалювальної площі. Цей норматив, переконує М. Козирєв, орієнтовано на старі (100 років тому) значно холодніші зими. Як результат, сьогодні мешканці Києва за один опалювальний сезон тільки за цим нормативом переплачують понад 781 мільйон гривень. Загалом же, за підрахунками Громадського комітету захисту прав громадян, на квадратний метр площі киянин за зиму переплачує понад 14 гривень. Мешканець Харкова навіть більше — майже 22 грн. І понад 30 гривень переплачує одесит. Виходить, що власник стандартної двокімнатної квартири (55 кв. м) ні за що віддає за зиму у Києві 780 грн., у Харкові — 1200 грн., в Одесі — близько 1700 гривень. По країні ж щорічна переплата сягає 12 мільярдів гривень! Микола Козирєв учора на прес-конференції заявив, що усі ці суми було отримано після розрахунків, які він готовий пояснити у тому числі і урядовцям.

Водночас, громадські організації констатують: вихід із комунального глухого кута чиновники шукають не там. Адже перед тим, як іти на підвищення тарифів, потрібно скоротити марнотратні видатки та встановити цивільноправові відносини із споживачами. Бо якщо і надалі комунальні послуги, наче нитка за голкою, зростатимуть щоразу пропорційно підвищенню цін на газ, то у найближчі 10 років кількість отримувачів субсидій збільшиться до 16,5 мільйона осіб.

Віктор ДЕЙНЕКА.

Роман та Володя Петраші врятували немовля

Шестикласників Богородчанської загальноосвітньої школи №2 Романа та Володю Петрашів* (на знімку) *правоохоронці нагородили дипломами та подарунками за порятунок життя новонародженої дитини.

Брати-близнюки саме поверталися зі школи, коли почули слабке скиглення з підвалу житлового будинку. Переконавшись, що плаче немовля, звернулися по допомогу до чоловіка, який сидів неподалік в автівці. Той, вражений картиною (на сходах лежало голе закривавлене дитя), побіг до найближчої перукарні. Її працівниці обрізали дитині пуповину, замотали в рушник і відігріли перукарською сушаркою, доки не приїхала «швидка».

Горе-матуся, 20-річна мешканка одного із сіл Богородчанського району, народила дівчинку в райцентрі — просто на сходах підвалу житлового будинку. Щоб мала не кричала, заткнула їй ротика туалетним папером. Залишила крихітку на морозі й пішла вирішувати особисті справи до районного відділення соціального захисту.

Медики пояснюють такий вчинок postпологовим шоком, але правоохоронці іншої думки. Жінка — матір-одиначка, в якої вже є дворічна дитина. Протягом другої вагітності вона не стояла на обліку в медзакладі. Те, що мати залишила немовля на вулиці, прирікаючи на вірну смерть, класифікують як замах на вбивство новонародженої дитини. За фактом відкрито кримінальне провадження. Жінці загрожує до 5 років позбавлення волі. Наразі вона та її донечка перебувають у лікарні.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.

Фото прес-служби управління внутрішніх справ у Івано-Франківській області.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Продуктовий фальсифікат утилізовано

Понад двадцять тонн продукції тваринного походження без відповідних документів вилучили та утилізували співробітники сектору ветеринарної медицини УМВС у Хмельницькій області торік. Сума утилізованого товару становить близько 300 тисяч гривень. За порушення вимог законодавства в цій галузі до адміністративної відповідальності притягнуто понад чотири сотні осіб. Серед них — власники молокопереробного цеху в Ярмолинецькому районі, який не було зареєстровано в установленому порядку. Там у приміщенні колишнього консервного цеху підпільно виготовляли сир «Косичка».

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Сумські ливарники вимагають повернути зарплату

Понад півтори сотні працівників ВАТ «Центролит» днями пікетували Сумську облдержадміністрацію. На страйк ливарники вийшли з вимогами негайного відновлення роботи заводу та погашення заборгованості із зарплати, яка нині вже становить 9 мільйонів гривень, або майже 30 відсотків усієї заборгованості в регіоні.

Керівництво області з минулого року намагається витягти підприємство з кризової ями за допомогою залучення серйозних інвесторів. Та, схоже, власними силами розв'язати ливарний ребус йому не до снаги. Тим часом боргами «Центролиту» вже зацікавилася прокуратура.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

ЦИФРА

28 тис. 633 телетюнери

отримали безплатно мешканці Чернігівщини. Вони можуть дивитися у цифровому форматі 34 телевізійні програми у високій якості зображення та звуку. Загалом область вже має 29 тисяч 39 телетюнерів. До місцевих управлінь праці та соціального захисту населення із заявою мати цей пристрій звернулося понад 37 тисяч громадян.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Діти знайшли родини

На Рівненщині 46 сімей мають намір усиновити дитину, а торік для 38 сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, знайшли родини. Якщо раніше мешканці області всиновлювали переважно малюків до трьох років, то нині дедалі частіше родини знаходять і старші діти. Так, із 46 зареєстрованих кандидатів в усиновлювачі 38 мають намір узяти дитину віком до п'яти років та 8 — до десяти років. Загалом на обліку в регіональному банку даних дітей, яких можна всиновити, — майже чотири сотні сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Тим часом 240 із них вже нині виховуються в прийомних сім'ях та дитячих будинках сімейного типу.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Протестують проти вежі мобільного зв'язку

Акцію протесту проти будівництва вежі мобільного зв'язку у Кіровограді розпочали мешканці вулиць Варшавська та Індустріальна. Їх підтримали жителі усього мікрорайону Новомиколаївка та представники громадських організацій.

— Базову станцію мобільного зв'язку компанія «МТС» встановила в густонаселеному районі. Вона становить не лише небезпеку електромагнітного випромінювання, а й реальну загрозу — може впасти на приватні будинки під час буревію. Наявність такого об'єкта поблизу житла до того ж значно знижує його ринкову вартість, — пояснюють організатори акції.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

На сайті МОЗ оприлюднено адреси та телефони центрів екстреної медичної допомоги в регіонах

У дівчинки виявили туберкульоз

У селі Фонтанка Комінтернівського району Одещини в четвертокласниці під час проведення медогляду було виявлено туберкульоз. Дитину направлено на стаціонарне лікування. Батьки школярів, учні, медики стурбовані.

— Було оброблено клас, в якому навчалася дитина, обстежено її оточення, родичів, людей, які приходили до них додому, однокласників», — зазначила заступник начальника обласного управління охорони здоров'я Ганна Луньова.

На думку лікарів, дитина захворіла на туберкульоз ще півроку тому.

Як заявив начальник управління охорони здоров'я Одеської обласної державної адміністрації Михайло Бартко, «учениця 4-го класу, яка заразилася, має початкову, інфільтральну стадію туберкульозу». «Дитина не була заразною, тому боятися однокласникам дівчинки і їх батькам нічого», — підкреслив М. Бартко.

Він також зазначив, що ще минулої осені результат аналізу на реакцію Манту в дівчинки був нормальний. З початку погіршення стану здоров'я школярки в неї спостерігалися симптоми пневмонії. Тільки після проведення антибактеріального курсу лікування, який не дав результатів, їй зробили повторні аналізи й виявили первинні ознаки туберкульозу.

Наразі дитина проходить стаціонарне лікування. Стан здоров'я дівчинки стабільний.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

ФОТОФАКТ

Близько двох із половиною сотень севастопольців на Хрещення зібралися на березі бухти Пісочна в Севастополі, щоб виказати свій протест проти намірів влади та бізнесменів забудувати територію, прилеглу до дитячого міського пляжу «Сонячний».

Фото Яніни ВАСЬКОВСЬКОЇ.

В Ужгороді відбулися «Коляди в старому селі»

У Закарпатському музеї народної архітектури та побуту серед старовинних дерев'яних обійсть уже втретє поспіль відбувся обласний фестиваль «Коляди в старому селі», на який приїхали колективи із дванадцяти районів. Святковому дійству передувало богослужіння в церкві-пам'ятці дерев'яного зодчества, спорудженій 1777 року й привезеній до скансену із села Шелестове Мукачівського району 1974-го.

Колядницькі оглядини відкрилися виступом Закарпатського обласного українського музично-драматичного театру уривком із вистави «Дорога до раю» (автор — Дмитро Кешеля). Слід зазначити, що в кожному селі та місті нашого краю дотримуються давніх різдвяних традицій — колядують і щедрують так, як і наші пращури два-три століття тому. Колядували українською, словацькою, румунською, німецькою та іншими мовами.

Василь НИТКА.
Ужгород.

Фото надане прес-центром ОДА.

Гроші розчинилися на дорозі

Прокуратура Миколаївської області розслідує факт зловживання бюджетними коштами, які за документами начебто були використані на ремонт автомобільної дороги державного значення Ульянівка—Миколаїв.

Як повідомляє старший помічник прокурора з питань правозахисної діяльності, протидії корупції та злочинності у сфері транспорту Олександр Щербак, між Службою автомобільних доріг у Миколаївській області і приватним підприємством «Д» було укладено договір на загальну суму майже 84 мільйони гривень. Насправді, за період з жовтня по грудень 2011 року не виявлено жодних підтверджень того, що для ремонту покриття автошляху Ульянівка—Миколаїв на заводах було виготовлено асфальтобетонну суміш на задекларовану суму майже в 10 мільйонів гривень та доставлено її до місця проведення робіт. До Єдиного реєстру досудових розслідувань вже внесено відомості, які свідчать про скоєння злочину за ч. 5 ст. 191 КК України.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Міліціонерів нагородили годинниками

Наручні годинники отримали 56 міліціонерів Вінниці за сумлінне виконання професійних обов'язків із забезпечення охорони громадського порядку під час Новорічно-Різдвяних свят. Ініціатива щодо відзначення тих, хто в ці дні був на службі цілодобово, належить начальникові міського відділу міліції Юрію Куцому. Його пропозицію підтримала міська влада, виділивши необхідні кошти для придбання подарунків. Відзнаки також отримають кращі працівники батальйону патрульно-постової служби.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Малятам доведеться почекати в черзі

Відкриття дитячого садка №19 у Кам'янці-Подільському відклали через незавершену реконструкцію. Тим часом сьогодні в місті на черзі в садки перебуває близько 900 маленьких кам'янчан.

Згаданий дошкільний заклад міська влада планувала ввести в експлуатацію ще до кінця 2012 року. Восени тут багато було зроблено. «Залишилося закінчити зовнішнє та внутрішнє облаштування садка, а також придбати необхідне обладнання, — каже начальник міського управління освіти і науки Світлана Старченко. — Ми досі не отримали всі кошти з держбюджету, які було передбачено на реконструкцію дитсадка. Хоча основну частину будівельних робіт уже завершено. Щойно гроші надійдуть, продовжимо працювати на об'єкті з такими самими темпами, як восени».

Віра ШПИЛЬОВА.

На телестудії застрелили людину

У Харківській обласній державній телерадіокомпанії — надзвичайна подія. У ніч на 21 січня співробітники міліції застрелили біля входу, на сходах, зловмисника, який намагався проникнути в приміщення ТРК.

Про це повідомили в прес-службі департаменту Державної служби охорони при МВС України. За офіційною версією міліції, близько 01:30 ночі в телестудію, зламавши двері, увірвався невідомий. Співробітник служби безпеки, перепинивши йому шлях, натиснув «тривожну» кнопку. Наряд державної служби охорони прибув на місце за лічені хвилини. Непроханий гість, кажуть на телебаченні, нібито вимагав негайно пропустити його до студії, у прямий ефір. Харківське телебачення справді мовить цілодобово, але нічної пори ніякого прямого ефіру немає, всі програми виходять у запису.

Побачивши правоохоронців, нападник через розбитий ним проріз у дверях вискочив назовні й спробував завдати ударів міліціонерам і співробітникові охорони саморобною шаблею. Чоловік не реагував на жодні вимоги, не зупинив його і сльозогінний газ. «Озброєний зловмисник був небезпечний як для працівників міліції, співробітників ТРК, так і для інших людей у разі, якби йому вдалося втекти», — заявили в прес-службі. Після попередження міліціонери застосували табельну вогнепальну зброю на ураження.

Відомо, що загиблий 1986 року народження. Мотиви його нічного проникнення в приміщення телерадіокомпанії з'ясовуються. Як повідомили в ТРК, компанія працює у звичному режимі.

Микола КОСИЙ.
Харків.

ФОТОФАКТ

Школярі семи навчальних закладів Горлівки, що зустріли Різдво на мальовничій Львівщині, передали міському голові Євгенові Клепу сувеніри із Західної України.

Фото надане Горлівською міськрадою.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...податковій службі тепер потрібні аналітики

Податковій службі Луганщини сьогодні не вистачає близько 150 співробітників. Коментуючи цей факт, голова ДПС у Луганській області Олександр Антіпов акцентував увагу на тому, що така проблема з'явилася через перехід податкової на електронні сервіси обслуговування платників і значне скорочення кількості перевірок. Тепер податківцям потрібні не так аудитори, як аналітики. «Такої кількості людей, які займалися походами по суб'єктах господарювання, нам уже не треба, — пояснив керівник відомства. — Нам потрібні аналітики, які матимуть відповідну базу та вибиратимуть саме ризикованих суб'єктів господарювання для того, щоб туди пішла податкова міліція і представники галузевих структур для з'ясування причин приховування прибутків і вжиття заходів згідно із законом». До речі, минулоріч у ході реорганізації податкової адміністрації її структуру та штат співробітників було оптимізовано.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

...у Дубенському замку — «Бурштинова кімната»

У Дубенському замку на Рівненщині відкрито «Бурштинову кімнату». На першу таку виставку картин та ікон з бурштину вже завітали майже тисяча осіб, серед яких туристи з Литви, Польщі та Києва. Відвідувачі замку-музею побачили понад сотню образів, портретів, пейзажів та натюрмортів. «Родзинка експозиції — картина «Тарас Бульба із синами», — розповідає екскурсовод Тетяна Гаврилюк. — Адже саме ця повість Миколи Гоголя увіковічнила старовинне Дубно». Для виставки обрали замок ще й тому, що він серед топ-10 об'єктів мандрівного проекту «Волинь туристична». До того ж тут зберігається бурштиновий диск-амулет із сонячним хрестовидним знаком, який під час археологічної експедиції в селі Іваннє Дубенського району знайшов відомий краєзнавець Ігор Свєшніков.

Олександра ЮРКОВА.

...почали утилізацію енергозберігаючих ламп

У Кременчуці комунальне підприємство «КАТП—1628» займається новим для себе видом господарської діяльності — збиранням відпрацьованих енергозберігаючих ламп, які містять ртуть. До цього в місті збирали лише люмінесцентні лампи.

«Наприкінці минулого року комунальники отримали відповідну ліцензію. Якщо послуга з приймання енергозберігаючих ламп для підприємств різних форм власності є платною та встановлена відповідно до затверджених тарифів, то кременчужани мають змогу здавати такі лампи на безоплатній основі», — повідомили в прес-службі Кременчуцької міської ради.

Протягом січня 2013 року на підприємстві вже прийняли майже 6 тисяч енергозберігаючих ламп і відправили їх на утилізацію.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

...напали на журналіста

Досудове розслідування за фактом погроз старшому редакторові обласної державної телерадіокомпанії «Скіфія» Тетяні Левандовській розпочала міліція Херсона. Коли ведуча популярних програм «Тема для обговорення» і «Україна: час місцевий» після роботи зайшла до продуктового магазину, на неї з нецензурною лайкою накинувся невідомий чоловік. Продавці крамниці зреагували миттєво: вони заблокували вихід та натиснули «тривожну» кнопку. Правоохоронці, що прибули на місце події, затримали 54-річного безробітного в стані алкогольного сп'яніння. У розмові з кореспондентом "Голосу України" Тетяна Левандовська заявила, що не вважає напад на неї пов'язаним із журналістською діяльністю, а розцінює його як хуліганство. Вона написала заяву до міліції й наполягає на тому, щоб винуватець відповів за скоєне, як того вимагає закон, адже безкарність може підштовхнути його до нових актів насилля.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Через сильну ожеледицю на шляхах Тернопільської області було обмежено рух транспорту

На Львівщині є 8441 пам'ятка культурної спадщини, 3431 пам'ятка архітектури, 3822 пам'ятки історії, 302 пам'ятки монументального мистецтва, 886 пам'яток археології, 8 заповідників

«Шмат Європи» без рекламної паузи

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК У НОМЕРАХ 4 (5504) ЗА 9 СІЧНЯ, 6 (5506) ЗА 11 СІЧНЯ, 8 (5508) ЗА 15 СІЧНЯ ТА 11 (5511) ЗА 18 СІЧНЯ 2013 РОКУ

Роль особистості в історії

Йдеться не про котрогось з кривавих диктаторів чи трухлявих генсеків, які плутали роль особистості з культом особи і відтак щиро вірили, що застовплюють свою незамінність у літопису людства. Лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка, мистецтвознавець Борис Возницький не був ні партійним діячем, ні визначним політиком, ні бізнесменом. Хтось нагромаджував статки, хтось збирав електоральні зажинки, а він кожну хвилину свого життя віддавав єдино важливій для себе справі — збереженню пам'яток культури.

Його називали «музейною іконою», «музейним генієм». І в цих словах не було ні пафосу, ні перебільшення — просто констатація фактів. Не випадково Борису Возницькому присвоїли звання Героя України: серед музейників — виняткова рідкість: тільки він та покійний генеральний директор Національного історико-етнографічного заповідника «Переяслав» на Київщині Михайло Сікорський удостоїлися такої високої честі.

Борис Григорович глибоко розбирався не лише в теорії культурознавства — від археології до сучасного мистецтва: якщо культуру відсувають на бюджетні задвірки, і меценати більше дбають про коштовність власних колекцій, а не про масштабність доброчинства та славу Терещенків чи Браніцьких, теорія без практики — мертва наука. Коли не вдавалося вибити фінансування на відновлення старовинних замків, президент Українського національного комітету міжнародної ради музеїв (ICOM) брав у руки лопату чи кельму і йшов працювати сам. Сам ставив каміни, сам мурував стіни, сам латав дах…

Нині естетичні «гурмани» на Заході шаленіють від робіт Пінзеля. Але навряд чи посланці Мінкультури позували б у Луврі на тлі скульптур знаменитого Майстра, якби Україні й світові ці шедеври не відкрив Возницький. Ще одна заслуга Бориса Григоровича — порятунок сакрального мистецтва в ті часи, коли церкви «перековували» на склади міндобрив, а старовинні ікони спалювали, як останній непотріб. Він не боявся визволяти неоцінені скарби з лафетів войовничих невігласів, як не боявся казати неприємні для влади речі. Ні в часи тоталітаризму, ні в добу незалежної України.

Возницький жив надзвичайно скромно, хоча іноді жартував, що є найбагатшою людиною, бо «має аж три замки — Олеський, Золочівський, Підгорецький». На реанімацію їхньої величі віддавав усі сили. В останні роки його мрією було виграти конкурс у програмі фонду Рената Ахметова «Динамічний музей»: кошти могли б урятувати найближчий його серцю Підгорецький замок. Після реставрації у Підгірцях, казав колегам Борис Григорович, він може спокійно займатися садівництвом. Не судилося. Ні леліяти сад, ні побачити відреставрований замок… Трагічна загибель у травні минулого року (серцевий напад обірвав його життя ще раніше, ніж керований ним автомобіль потрапив у ДТП) перекреслила всі світлі задуми музейного генія. Історичні споруди, в які він з такими труднощами зумів вдихнути життя, сьогодні знову впадають у кому, наче залишені без систем кровообігу жертви травневої катастрофи…

Борис Возницький сам був шедевром. Тепер його місце вакантне…

Перлина архітектури — дерев'яна церква святого Юра в Дрогобичі (XV — поч. XVI ст.). Нещодавно паломництво до неї здійснив посол США в Україні Джон Теффт.

Підгорецький замок усе ще перебуває в аварійній «комі». Доброчинці, відгукніться!

«Немає людей такого рівня, які могли б замінити Бориса Возницького, — визнають музейники у відповідь на наше запитання: «Що тепер буде із замками? Адже це гордість не лише вашого краю…» і розпачливо стенають плечима, — головне, і в перспективі таких не бачимо. Борис Григорович сам був шедевром. А таке місце ще довго буде вакантним…».

«Медична реформа йде важко. І це добре»

Процес скорочення закладів охорони здоров'я, винахідливо названий якимсь дотепником оптимізацією, загрожує і Львівщині. Області з багатьма віддаленими навіть від райцентрів гірськими селами, поганими дорогами і високим рівнем профзахворювань у промислових населених пунктах. Щоправда, як сказав нам головний лікар однієї лікарні, «медична реформа йде важко». І, замислившись на хвилину, мабуть, зважував, як ми сприймемо його слова, все-таки додав: «І це добре».

Чому «добре», зрозуміло без докладних роз'яснень. І не тільки на прикладі Львівщини. Бо реформа, яка за ідеєю мала б зробити медичну допомогу якіснішою і доступнішою для людей, на практиці ще більше ускладнює їм життя. У нинішньому варіанті вона може подобатися хіба що міністрові охорони здоров'я та тим чиновникам від медицини, котрі переймаються затишком своїх кабінетів, а не лікарняних палат.

А чому «йде важко», пояснив екс-голова обласної ради Олег Панькевич: «Виконавча влада, а їй таку вказівку спустили з Києва, у місцевий бюджет заклала пункт про оптимізацію бюджетних установ. Це стосувалося закладів медицини, освіти, культури. І ми на сесії мали таку «геніальну» ідею схвалити. Тобто руками органів місцевого самоврядування хотіли обрізати цю сферу до розмірів носовичка, тоді як міліції, прокуратурі, судам перепадало по запасній ковдрі. Одні «колядують», а інших зобов'язують для «економії державних коштів» писати заяви про «добровільний» перехід на пів- чи взагалі чверть ставки. Звісно, такий сценарій не пройшов… Ми розуміємо, що реформування необхідне, але не моральним і матеріальним коштом людей. Власне, саме це поняття означає поліпшення чогось, а не механічне скорочення того, що є».

«Норовистість» депутатів облради та винесення цього питання на громадські слухання призупинили процес «обрізання», однак «ножиці» в далеку шухляду не сховано.

Нещодавно відбулося чергове публічне обговорення ще однієї суперечливої новації — створення централізованої служби надання екстреної медичної допомоги. Можливо, десь зведення цих підрозділів в одну структуру і виправдано, не погодилася з новим виплеском «геніальності» реформаторів депутатська більшість, але в наших умовах навряд чи. Так, у райлікарнях немає коштів на бензин. Це гірка правда. Але так само правда і те, що багатьма «автобанами» області «екстрено» можна доїхати лише для констатації смерті. Крім того, де гарантія, що обласне підпорядкування цих служб дасть змогу зекономити гроші на медицину? Створення нової структури, а отже, бухгалтерії, апарату, здається, навпаки, лише вимагатиме витрат.

Цікаво, що «медична тема» ще більше зіпсувала «єдність» двох гілок обласної влади і навіть залучила до «з'ясування стосунків» третю — судову. Річ у тім, що депутати вирішили повноваження з управління обласними комунальними установами, зокрема охорони здоров'я, передати засновникові — облраді. «Адже це нонсенс, — пояснює Олег Панькевич, — створювати структури і не мати впливу на них. Звичайно, втручатися у суто професійні справи медиків ніхто не збирається, але логічно, щоб саме на сесії облради затверджували керівника основного лікувального закладу, який фінансується з обласного бюджету. Інакше наша функція зводиться лише до того, щоб ми раз на рік проголосували за бюджет і все — про обласну раду можна забути до наступного року. Тоді для чого вся ця імітація — вибори, програми, конкуренція кандидатів, якщо потрібні тільки роботи для голосування?»…

Однак в облдержадміністрації такої логіки не сприйняли і подали до суду позов з вимогою призупинити самостійницький запал обласної ради. Тепер сторони чекають на рішення Феміди в цьому цікавому прецеденті…

Приблизно така сама ситуація склалася і в освіті. Рецепти реформування повинні прописувати професіонали, а не далекі від освітніх тонкощів чиновники, хай і високого рангу. «Я не вірю, — зізнався нам директор сільської школи, — що влада може провести реальні зміни в будь-якій галузі. Бо ті методи, які нам пропонують, зводяться до банальної економії ресурсу, а «зекономлене» має перейти кудись. Не можна говорити про гарні ідеї шкільного округу, не забезпечивши інфраструктуру: підвезення школярів хорошими, я наголошую на цьому слові, дорогами.

Два паралельні світи

Ми відвідали з десяток сільських районів Львівщини. Спілкувалися з чиновниками — «вищими» і «нижчими», з простими людьми, не обтяженими рангами та кабінетами. І спробували порівняти, якими проблемами переймаються керівники області й районних центрів.

Найпопулярніша тема на той час — чи залишиться на своїй посаді голова облдержадміністрації Михайло Костюк. Останній рік його роботи минув під знаком недовіри. Чотири рази депутатський корпус висловлював її керівнику регіону. У кріслі він втримався, але напруження не згасало.

Чи вдасться тепер забути колишні розбірки, припинити протистояння і вийти на новий рівень співпраці, час покаже. Принаймні в останні дні старого року, коли в столиці перетягували бюджетний канат, керівники ОДА і облради повинні були б працювати пліч-о-пліч. Адже неписане пра-

У нинішньому варіанті медична реформа може подобатися хіба що чиновникам від медицини

	2011 рік	1990 рік	+/-
Кількість лікарняних закладів (одиниць)	128	169	-41
Дошкільні заклади	665	858	-193
Загальноосвітні навчальні школи	1428	1353	+75
Професійно-технічні навчальні заклади	62	76	- 14
Вищі навчальні заклади I—IV рівня акредитації	44	52	-8

вило мирного співіснування між облдержадміністрацією та облрадою гласить: якщо в місцевому бюджеті мало грошей, треба знаходити шляхи до порозуміння і дуже економно витрачати те, що маємо. Принаймні з такою життєвою управлінською мудрістю поділився з нами колишній міський голова Львова і екс-міністр регіонального розвитку та будівництва Василь Куйбіда.

Бюджет Львівської області на 80 відсотків залежить від центральної влади. А це означає, що наприкінці року голова ОДА Михайло Костюк і голова облради Петро Колодій мали б спільно оббивати пороги і переконувати столичних чиновників, що за рівнем фінансування Львівщина часто пасе задніх.

Якщо далі йти за формулою Василя Куйбіди, економно і з великою віддачею можна використовувати обласний бюджет лише тоді, коли між двома керівниками регіону та їхніми командами є порозуміння і бажання спільно працювати. Досі таких кроків керівники не афішували, швидше, навпаки, змагалися, хто голосніше і дошкульніше вколе конкурента.

Так, саме конкурента, бо попередній голова облради Олег Панькевич і голова ОДА Михайло Костюк рухалися кожен своїм курсом. Олег Панькевич апелював до громади, Михайло Костюк — до Президента. Він часто називав себе людиною Президента, і це звучало з такою інтонацією, ніби він важить більше, ніж громада. А це відштовхувало її від такого президентського намісника, автоматично перетворювало його на якесь чужорідне тіло, що не зможе прижитися в Галичині.

Дивно, але факт, виходець з Коломийщини, який тут навчався і два десятки років працював на Львівській залізниці, не зміг знайти спільної мови з галичанами. Не будемо вдаватися в подробиці й згадувати непродумані кроки Михайла Костюка, який за короткий час встиг понаходити ворогів навіть там, де могли бути лише друзі. Далася взнаки специфіка роботи на залізничному транспорті — там завжди панували свої порядки і військова дисципліна. А керувати регіоном, та ще таким, як Львівщина, не шпали прокладати. Потрібна дипломатія, дипломатія і ще раз дипломатія.

Львівщина одержала ще один шанс розпочати партнерство двох гілок влади з чистого аркуша. Десятеро депутатів обласної ради — її ядро і відомі особистості поза радівськими стінами, а заразом «джерело напруження» для нервової системи Михайла Костюка, здобувши на парламентських виборах перемогу, переїхали на постійну роботу до Києва. А новий голова облради Петро Колодій не раз демонстрував, що він компромісний керівник. Отже, є всі підстави «закопати сокиру війни» десь подалі від нової ескалації конфлікту — у хащах Брюховицького чи Винниківського лісу.

А доки обласні верхи за звичкою ще з'ясовують, у кого більше важелів і компетенцій, новообраний народний депутат Ірина Сех планує внести законопроект про розширення прав органів місцевого самоврядування. Як до цієї ідеї ставляться керівники сільських районів, чи допоможе таке «перекроювання» владних функцій ефективніше долати проблеми глибинки?

Перемишлянський район — один з найвіддаліших в області. Голова райдержадміністрації Орест Краєвський належить до тих, хто справді контролює місцеву ситуацію. До речі, його шлях у владу не позбавлений оригінальності. Він займався бізнесом у Бібрці, але коли тодішній керівник міста сказав йому, що чужі тут зайві, розізлився і... виграв вибори міського голови. Став відомим на Львівщині після того, як переміг у суперечці з поляками, які хотіли у містечку відкрити шкідливе виробництво. Вся правоохоронна система тоді ополчилася проти Бібрки та Краєвського. Але люди вистояли. В березні 2011 року його призначили на посаду голови РДА.

Заклади культури (одиниць)	2011 рік	1990 рік	+/-
Театри	9	12	-3
Музеї	25	14	+11
Бібліотеки	1362	1724	-362

Орест Краєвський вважає, що чиновницька машина може успішно працювати лише тоді, коли є співпраця між різними гілками влади. Його підтримує заступник голови райради, кандидат економічних наук Василь Винницький: «Добре, що в нашому районі панує порозуміння. Приїхали в область з головою райадміністрації просити гроші. Разом ходимо по кабінетах, а нам кажуть: гаразд, дамо. А якби ходили кожен окремо, одержали б відкоша... Хоча, вважаю, і представницька, і виконавча влада мали б бути в одних руках. І не треба нічого нового вигадувати, а просто запозичити польський досвід, де місцеве самоврядування всім заправляє, але водночас за все й відповідає...»

А заправляти є чим. У принципі, як і за що відповідати. Заступник начальника управління сільського господарства району Марія Цимбаліста розповідає про тривожні тенденції на селі, в яке заходять великі компанії і, орендуючи під солодкі обіцянки тисячі гектарів, «зачищають» фермерські господарства. А селяни за віддану у «найм» землю одержують копійки — кілька мішків пшениці. Ще одна проблема, що турбує людей, — немає кому продавати молоко. Колись возили до Бродів за 100 кілометрів, а нині хіба що до Львова на базар. А там конкуренти з усієї області: чи назад вести, чи на місці виливати... Низькі ціни й на яловичину. Потрібно відкривати невеликі переробні підприємства, а це не так просто, як пишеться на папері.

Хоча, ради справедливості, треба згадати, що обласна рада протягом двох останніх років намагалася ухвалювати програми, спрямовані на реальну допомогу сільгоспвиробникам. Кошти, щоправда, відводилися невеликі — сім мільйонів гривень, з ними розвернутись у солідних масштабах неможливо — навіть смішно чи, точніше, гірко, про це казати, але бодай щось почало перепадати селянам. Якщо раніше програми працювали на підтримку юридичних осіб, тобто великих агропідприємств, то нині пріоритети віддають особам фізичним — власникам присадибних ділянок, які виробляють сільгосппродукцію. Один з таких видів допомоги — відшкодування відсотків тим, хто бере кредити на ведення дрібного агробізнесу. «Ми розуміємо, що матеріальний ресурс наших зусиль мізерний, — каже пан Панькевич, — але якби державні програми сільськогосподарського, та й не тільки, призначення мали такі самі прозорі й чесні принципи, то, гадаю, користі від цих коштів було б набагато більше.

Їдемо далі. В інших районах тенденції на селі схожі: як сказав нам один чоловік, живемо на три «б» — безробіття, безгрошів'я, безправ'я. А колись нам обіцяли, що країною керуватимуть з трьома «п»: професійністю, порядністю, патріотизмом...

Коли порівняти дискусії у сесійній залі облради чи на колегіях в обладміністрації з тим, про що ми почули в районах, виявиться, що «верхи» і «низи» наче володіють різними мовами, і тому майже не розуміють одне одного.

Львівське село спивається. В більшості населених пунктів по дві-три knайпи. Молодь сидить без роботи, перебиваючись сезонними поїздками до сусідніх країн чи безвідмовними «кредитами» — пенсіями старшого покоління. І замість того щоб іти до народного дому чи тягнутися до книжки, часто заливає горлянку горілкою.

Легше виживати лише в прикордонній зоні. Підприємливі селяни виробили собі перепустки через кордон і активно займаються човниковим бізнесом. Тягають на спині продукти та ширвжиток із Польщі, а туди таким само чином «експортують» цигарки та спирт.

Управлінський апарат тим часом залишається на рівні розвиненого соціалізму, коли за все відповідала районна влада. Підприємства та колгоспи зникли, а бюрократична армія, нудячись від неробства, збирає якісь довідки для центру. Про що довідки, якщо 90 відсотків продукції дають селянські двори?

Можливо, чиновники стали більше працювати над собою? Вчаться новому, прогресивно мислять? Що ви, дивувалися нашій «наївності» в центрах поштового зв'язку, вони навіть нічого читати не хочуть, зовсім газет не передплачують, лише думають, де б на халяву зірвати якийсь куш.

Від побаченого в сільських районах Львівщини чомусь складалося враження, ніби низові керівники сидять на валізах і чекають великих перемін. А в обласному центрі живуть трохи в іншому вимірі — запевняють про грандіозні плани, на які постійно не вистачає грошей, але всі «чини» при роботі, з автомобілями та зарплатами.

«Пора, діти, добра поглядати для власної хати...»

Такою ми побачили Львівщину поза рекламою і святковою колядою. «Шмат Європи», попри всю унікальність, живе за українським часом: від луганського Мілового до львівської Рави-Руської. Часом бурхливим, суперечливим, інколи непрогнозованим. Захід країни з його багатющим ресурсом має ті самі проблеми, що й промислово потужний Схід. І ті самі прості людські радощі. То хто з них важливіший для держави, чи справді Донбас, як про це запевняють не тільки на мітингах, а й з високих трибун доморощені «радєтєли» за чиєсь «отєчєство», «годує» західняків? — поцікавилися ми на прощання думкою міського голови Дрогобича — уродженця Луганської області, а нині галичанина за своїм статусом — Олексія Радзієвського.

— У таких «радєтєлів» просто язик свербить та руки чешуться, щоб провести межові лінії всередині соборної і незалежної країни. Тому й забивають цвяхи між двома берегами Дніпра — хто кого годує і хто кого гріє. Це концептуально помилкова і політично бездарна позиція! Не можна простою арифметикою підбивати складну бухгалтерію нашої економіки, бо сила держави — в її єдності. Поділ її на менш і більш рентабельні частини — це штовхання України в безодню. Якщо хтось там бачить своє «отєчєство» — ласкаво просимо на дно урвища.

А в мене є контрзапитання: хто з цих діячів і в який спосіб оцінює, скільки коштів і людських ресурсів з усіх регіонів було свого часу спрямовано на відбудову шахт, на розвиток гірничої промисловості, на створення промислового потенціалу на Сході країни? Хто забуває, де сьогодні полюбляють відпочивати, лікуватися і милуватися краєвидами та місцевими традиціями працівники шахт і металургійних комбінатів? Хіба не в Карпатах? Хіба східняки не користуються нашим креативним потенціалом, нашою природою, нашими джерелами? Найбільший примітивізм — запровадження обліку, хто кого годує.

Спасибі за таку відповідь, Олексію Васильовичу. Мудрим сином може пишатися і Луганщина, і Львівщина. В принципі, мудрість — це і є націдея нашої України...

Про що сперечаються наші еліти? «Пора... ґаздою перед світом стати». Тоді не тільки ми, а й Європа пишатиметься «шматками України» на своїх територіях...

Людмила КОХАНЕЦЬ,
Богдан КУШНІР,
Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та УНІАН.

Кажуть, Жовківська синагога у XVII ст. мала такий вишуканий вигляд, що католицьке духовенство заборонило її білити, аби не затьмарила костелів. 12 років тому її почали реставрувати, але...

Колишній голова Львівської облради Олег Панькевич з важливих питань апелював до громади.

ДОВІДКОВО

У 2011 році надходження від податків, зборів та інших обов'язкових платежів до зведеного бюджету становили 13,827 мільярда гривень; в області використано 10,1 мільярда. Торік надходження від Львівщини, за попередніми підрахунками, становили 15,325 мільярда гривень. В області мали використати 11,5 мільярда.

Першодрукар і сьогодні збирає довкола себе любителів книжок.

Довідкові показники надано Державною службою статистики. Редакція «Голосу України» дякує за сприяння у підготовці статистичних даних.

Як повідомив перший заступник голови Рівненської ОДА Анатолій Юхименко, торік в області за оренду гектара власникам паїв у середньому платили 620 гривень — на 260 гривень більше, ніж у 2011–му. *Про це інформує наш власкор Олександра ЮРКОВА*

Торік з Волині експортували 271 тисячу тонн зернових. У 2011–му — 120 тисяч тонн. Основними експортними культурами для регіону залишаються кукурудза, ріпак, пшениця, *передає наш власкор Микола ЯКИМЕНКО*

Продам хату. На дрова

Таке оголошення на клаптику паперу висіло на зупинці

ТЕНДЕНЦІЇ

— Чому ви дивуєтеся? — спитав чоловік, з яким ми разом чекали на автобус. — Села вимирають, земля не обробляється, а дерев'яні хати гниють. Звісно, хороші будинки розбирають і вивозять. Але якщо хатина не дуже «товарна», безвихідь штовхає людей продавати її за копійки. Ось мій кум нещодавно в Ємільчинському районі непоганий будинок купив за пляшку горілки. Забезпечив себе дровами принаймні на два роки...

Можна купити й за 500 гривень

Ця інформація наштовхнула на думку поцікавитися долею покинутих будівель у різних районах області. Першою була поїздка до Ємільчинського та Червоноармійського районів.

— Вам потрібно в Гуту? — жіночка, яку ми зупинили дорогою у селі Сорочень, засумнівалася. — Ой, я навіть не знаю, чи вин такої негоди доїдете туди. Як випадуть сніг чи дощ, то ті бідні люди й по хліб не можуть сходити у сусіднє село.

— А хати там продаються? — цікавлюся.

— Хіба що на дрова, — відповіла жінка. — Хто ж туди перебиратися захоче? Ні магазину, ні дороги, ні лікаря. І всього шестеро людей лишилося. Знаю, що купували там недорого (за 500— 1000 гривень) пустки: хто хліва зводив, а хто й дачу з того матеріалу будував. Ви краще пошукайте хатину в гарному селі, десь недалечко від райцентру або по трасі.

Співрозмовниця порадила поїхати у Тетірку Червоноармійського району. Мовляв, там сільський голова — толковий, люди заможно живуть і хати доладні продаються. Тетірка справді виявилася гарним, перспективним селом. Тут досить розвинена інфраструктура. Є Будинок культури, школа, дитячий садочок, магазин з баром, церква, костел, потужне сільськогосподарське підприємство, пошта, фельдшерсько-акушерський пункт і мальовничий ставок. Одне слово, гарний варіант для городян-романтиків.

— Ні, у нас хати на дрова не продають, — посміхнулася секретар Тетірської сільської ради Емілія Шевчук. — Та й взагалі у нас купити будинок важко. Одні не хочуть продавати батьківські оселі принципово, а інші — тримають через присадибні ділянки.

А от у сусідньому селі Муравня, за словами Емілії Романівни, нещодавно дві хати купили люди з Києва і Житомира.

— Багато міських жителів після виходу на пенсію мріють оселитися в екологічно чистому, тихому місці, подалі від асфальту та загазованого повітря, — пояснила секретар сільської ради. — Тому й купують наші хати.

Оформлення дорожче, ніж будинок

Дорогою до Житомира ми звернули з траси й заїхали в село Старий Майдан. Там господарством «Маяк» вже кілька десятків років керує Леонід Корзун. Поспілкувавшись із ним, я в черговий раз переконалася, що хати купують навіть у вимираючих селах. Щоправда, просять за них небагато, нерідко лише кілька сотень гривень. Тож, буває, що оформлення такої покупки коштує значно дорожче, ніж вона сама. Тому нерідко ці угоди укладаються, образно кажучи, по-братськи. Заплатив гроші — і хазяйнуй.

— Тут неподалік є моє рідне село Цвітянка, де лишилося шість хат, у яких живуть люди (а колись було сто дворів), — розповідає Леонід Олександрович. — Там уже п'ять сімей пенсіонерів з Житомира купили собі житло. Хазяйнують, обробляють землю, займаються бджільництвом.

За його словами, «нових селян» не лякає навіть відсутність магазину. Адже цю проблему вирішив один із жителів сусіднього населеного пункту. Чоловік двічі на тиждень об'їджає віддалені села і бере в людей замовлення на продукти і промислові товари.

— І «бізнесмену» добре, і баби задоволені, — посміхається Леонід Корзун.

І це — зовсім непоодинокі випадки купівлі сільських будинків городянами. Виявляється, що в містах розпочався справжній «сільський бум». Про це кажуть і в Романівському районі.

— У нас під лісом люди з Москви купили хату за 8000 доларів, — розповідає жителька села Колодяжного Тетяна Загородня. — Тепер вони влітку не на море їдуть відпочивати, а в наше мальовниче село. А тут є де відпочивати — два ставки та річка Случ.

Кількість «приречених» сіл зростає

У цьому ж районі є село Врублівка. Тут гарні дороги, вуличне освітлення, Будинок культури, школа, ліцей, магазини, бібліотека з Інтернетом і кілька господарств-роботодавців. Звідси не дуже виїжджають місцеві жителі, а тому й не так багато будинків продаються. Однак завідувачка сільської бібліотеки Лідія Зінчук розповідає, що бажаючих придбати житло у Врублівці є чимало. Старі хати часто купують заради присадибних ділянок, а добротні — для житла. Буває, господарі не хочуть продавати землю, а продають лише хату «під знос» за одну-дві тисячі гривень. А є люди, які не продають батьківські хати.

— Якось бачила, що діти з'їхалися на поминальну неділю до могилок батьків. А потім прийшли до своєї хатини (там же пуп їх закопаний). Сіли у садочку, згадали рідню, пом'янули, — розповідає Лідія Петрівна. — Чимало людей усе б віддали за такі миттєвості.

Цікаво, що в усіх районах, де довелося побувати, ціни на будинки переважно встановлюються у гривнях, а не у валюті. За хороші хати інколи просили так мало, що доводилося перепитувати, чи справді це у гривнях. Власне, тут можна знайти житло на будь-який смак та гаманець. Та прикро від того, що з кожним роком зростає кількість «приречених» сіл, де разом зі спорожнілими будинками, занедбаними та закритими соціальними закладами назавжди завмирає життя.

Анна ДАНЮК-ЧЕРКАШИНА.
Житомирська область.
Фото Михайла П'ЄХА.

За знущання над коровами можуть відправити до в'язниці

СИТУАЦІЯ

— Господарю, який допустив утримання худоби у жахливих умовах, загрожує позбавлення волі на строк до трьох років, — каже старший прокурор прокуратури Вінницької області Андрій Шпортун. — Таке покарання передбачено статтею 251 Кримінального кодексу України (порушення ветеринарних правил, що спричинило тяжкі наслідки, падіж худоби). Те, що ми побачили на фермі, найперше вразило мене як людину. Це було жорстоке, нелюдське поводження з тваринами, яких утримували у незадовільних умовах. Одразу стало зрозуміло, що худоба перебувала без догляду, до того ж тривалий час. Встановлено очевидний факт порушення вимог чинного законодавства. Відомості за цим фактом внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Усе здригалося від ревіння

За словами Андрія Шпортуна, під час перевірки встановлено загибель восьми тварин: п'яти голів ВРХ та трьох свиней. Тим часом працівники ферми під час розмови з кореспондентом «Голосу України» навели свою статистику. Вони стверджують, що протягом двох останніх місяців на фермі відкинули ратиці майже 30 голів. Мертвих тварин витягували з приміщення і залишали під стінами. «Навесні тут буде такий сморід, що без протигазу не обійтися», — прогнозують працівники ферми. Люди кажуть, що доглядати худобу було нікому, бо керівники господарства звільнили тваринників.

Деякі самі пішли з роботи. Працівникам заборгували приблизно 350 тисяч гривень зарплати. На фермі, де налічується 353 голови худоби, залишилися чотири доярки. Їм на допомогу привезли восьмеро юнаків. Звідки вони приїхали, у селі не знають. «Мабуть, якісь інтернатівські, — пояснюють люди. — Робота їм виявилася не під силу. Бо треба було ще й гній вивозити, і корми доставляти. Вони не встигали навіть нагодувати усіх тварин. Худоба здихала з голоду й холоду, топилася в гноях».

— Худоба так ревіла, що моторошно було в хаті залишатися, — каже одна з жителів села. — Люди не стали довго терпіти знущання над тваринами. Одного дня зібралися гуртом і прийшли на ферму. Коли побачили навколо приміщення трупи здохлих тварин, що так і лежали присипані снігом, це переповнило чашу терпіння.

— Тут такий крик стояв, що начальство втекло від того, — розповідає головний зоотехнік Лідія Галузінська. — Інакше люди могли вчинити самосуд. Усі наші керівники з Вінниці, туди ми їх і направили.

За словами селян, ніхто з керівників їхнього господарства не є фахівцем у сільських справах. Ні заступник керівника господарства, який найчастіше бував на фермі, ні інше начальство. Тому й дохазяйнувалися до ручки.

Скандал матиме своє продовження. Керівництво господарства не збирається здаватися. Крім ферми, створили ще одне підприємство. «У такий спосіб намагаються уникнути відповідальності за борги, — каже колишній керівник господарства Валерій Каричинський. — Хочуть «кинути» людей у зарплаті, а кредиторів щодо кредитів. Зареєстрували підприємство на підставних осіб. Але вже через суд доведено, що одна з них незаконно заволоділа часткою власності понад 300 паїовиків, за що буде відповідати». Тим часом заступник директора ферми після цих подій написав скарги у всі інстанції — від районної до глави держави. Він звинувачує селян у незаконному заволодінні майном власників господарства.

Начальство просто втекло

— Після того, як начальство втекло з села, люди дружно взялися до роботи, — каже головний зоотехнік Лідія Галузінська, її, як і інших головних спеціалістів, також звільнили з роботи. — Попрацювати на фермі у перший же день прийшли понад тридцять жителів села. Приблизно стільки їх щодня виходить на роботу. Дорослим допомагали навіть діти. Люди за тиждень зробили те, що не робилося тут протягом двох місяців. Найбільше мороки доставило вивезення гною. Гноєтранспортер не працював. Електрики у приміщенні не було, бо струм відключили за борги. Все це відновили. Заборгованість за електрику сплатив фермер Геннадій Вайн. Він же надав солярку і техніку для вивезення гною. Молоко, яке видоюють, віддають людям на відшкодування боргу із зарплати. Обраховують за ціною, по якій заготовляють його для молокозаводу, нині це 2,4 гривні за літр. На ферму повернулися колишні спеціалісти. Приміщення охороняють».

— Без охорони не можна, — кажуть селяни. — Бо колишні керівники залякують нас по телефону. Але ми від них стільки натерпілися, що готові захищати ферму всіма силами.

Навіть дітей обдурили

В селі розповіли, що на заготівлі кормів для господарства працювали старшокласники місцевої школи, а також студенти, які літні канікули проводили дома. На роботу їх загітував один з керівників господарства. Обіцяв, як кажуть, золоті гори. Але досі не розрахувався.

— У нього зовсім совісті нема, — кажуть люди. — Хіба ж можна дітей обманювати? Ми скаржилися голові райдержадміністрації Петру Михайленку. Той запевнив: якщо не розрахується, то Михайленко заплатить особисто. Вийшло, як в тій приказці: обіцяного три роки чекають. Ні один, ні другий грошей не дали. Тільки одна мати учня Григорія Гури зуміла, як кажуть, вибити для сина гроші. Жінка всіх підняла на ноги. Добилася того, що, врешті-решт, дитині виплатили тисячу гривень. Це менше половини від заробленого.

— Мені соромно дитині в очі дивитися, — розповідає Лідія Галузінська. —

Щоб врятувати худобу, люди працюють без зарплати.

Капітал, в якому зневірились

Для декого із нинішніх власників земля перетворилась на справжній тягар

РЕАЛІЇ

З огляду на те, що в країні мільйони людей є власниками землі (від невеличкої дачної ділянки до десятків і навіть сотень гектарів сільськогосподарського призначення), все, що пов'язано з нею, мало би викликати чималу зацікавленість. Тим паче, що час від часу політики підливають масла у вогонь, порушуючи проблему торгівлі землею. Але дивна ситуація: зиск від землі хочуть мати здебільшого ті, хто планує скупити її в майбутньому. Зате нинішніх реальних власників, здається, ці проблеми цікавлять дедалі менше.

Чи є охочі на 30 соток?

У великій родині, де четверо братів і сестра, лише Василь залишився у рідному селі. Всі інші стали городянами. Кожен із багатодітної родини ще з раннього дитинства виніс для себе урок на все життя: не хочеш тяжко весь вік працювати і жити бідно — швидше тікай від землі.

Василь своїм вибором мав би переконати всіх, що вони помилились, а виграв саме він, завівши своє господарство, побудувавши хату в рідному селі, народивши в ній четверо дітей... Але вийшло все так, як і мало вийти: найбільше від усіх натрудився — набідився, найпершим відчув, що таке багаторічне безробіття і виживання тільки за рахунок власного городу. Заробив хвороби і навіть інвалідність. А тепер, на порозі пенсії, ще й почув, що навіть необхідного трудового стажу не заслужив, а все життя і старання умістились в мінімальну пенсію. Зате чого нині має вдосталь, то це землі. Але чи радіти такій обставині?

Після того, як не стало батьків, у родині вирішили спадщину віддати саме Василю: і достатки у нього найменші, і дітей та онуків найбільше — нехай хоч щось мають. Бо всі ж тільки і говорять про те, що з часом земля має перетворитись на неабиякий капітал.

І з землі після батьків залишилось два паї, кожен майже по чотири з половиною гектара. Стільки ж перепало і Василеві з дружиною за колишню працю в колгоспі. Тож разом — чималий шмат.

Паї багатства не додали

Правда, самі її ніколи не обробляли. Як і решта пайовиків села. Історія була традиційною: спочатку колгоспні поля кілька років стояли лугом, і частина їх навіть встигла зарости лісом. Потім з'явився орендар, котрий вже кілька років поспіль успішно збирає на тамтешніх полях то ріпак, то пшеницю, то гречку.

За документами, паї людям виділено так, що тільки близько половини з них становить орна земля, решта — пасовище. Але всі добре знають, що орендар засіває всі площі. Та ніхто з пайовиків проти цього не протестує. З кількох причин.

Насамперед через те, що відгороджені плани своїх ділянок люди бачили хіба що в земельних сертифікатах. Насправді в полі ніхто кілками не відмежовувався один від одного і пасовиська на полях не виділяв. Тим паче, що вони у селі вже й не потрібні. Це раніше тут була величезна проблема, де випасати худобу, бо все було засіяно до останнього клаптика. Василь разом із братами добре пам'ятають, як доводилось випасати корову по лісах, бо іншого місця просто не було.

Тепер все змінилось. Пасти є де, от тільки корів у селі дедалі менше. Худобу вже просто на пальцях можна перелічити. А що дивуватись, навіть Василь, котрий все життя тримав у хліві корову, свиней, кролів, птицю і навіть пару коней, тепер різко скоротив це хазяйство. Не так через низькі ціни на молоко, як через те, що вже просто немає ні сил, ні здоров'я нести на своїх плечах цю важку ношу.

У такій же ситуації переважна більшість односельців. Тому не став акцентувати увагу на збереженні пасовищ. Але все-таки без питань до орендарів не обходиться.

— Торік за один пай ми отримали по шість центнерів пшениці та ще по 20 кілограмів гречаної крупи, — розповідає Василь. — Кажуть, що все це коштує понад тисячу гривень. Але подумати, хіба цього вартують чотири з половиною гектара землі? Он тільки й чути про те, що скрізь люди вже давно по тонні, а то й більше зерна отримують. А у нас бояться своє слово сказати. В селі переважно лише немічні пенсіонери залишились. Кожен думає: нехай хоч це буде. Ось так і багатіємо на своїй землі.

Василь теж не хоче виступати у ролі місцевого революціонера. Хоча і розповідає про все щиросердо, проте прізвища свого називати не хоче: для чого наживати собі ворогів і серед односельців, і серед влади, і навіть серед орендарів? В їхніх земельно-орендних стосунках навряд чи щось від цього зміниться, навіть коли й додадуть мішок-другий зерна. А жити ж з людьми якось треба. В цих розмірковуваннях чи не найбільша трагедія нинішнього селянина.

Земля так і не принесла ні багатства, ні фінансової незалежності, ні свободи вибору. І поки що усі ці поняття містяться більше в теорії, ніж у реальному селянському житті. Можливо, саме через це усі новації та дискусії, які розпалюються переважно у столиці, до села доходять лише глухим відлунням.

Більше мінусів, ніж плюсів

Поки серед законотворців, політиків та потужних капіталістів точаться гострі дебати, наскільки прибутковим може бути такий капітал, як земля, за яку ціну його продавати-купувати і в які земельні банки вкладати, Василь проводить і свою земельну арифметику.

У селі ніхто ні для кого землі не жалів. Окрім паїв, людям дістались ще й чималі городи. Громада прийняла рішення, що кожен може приватизувати ще два гектари городів. І проблем тут жодних. Адже це переважно ті ділянки, котрі родини традиційно обробляли десятиліттями — по 20—30 соток біля хати та ще стільки ж десь трохи далі в полі.

— Вже тих городів у нас більше, ніж потрібно, — ділиться чоловік. — То наші, то батьківські, то від дядька... Дійшло до того, що я вже все й обробити не можу. Та й потреби такої немає. Для себе скільки треба? А продати ні тієї картоплі, ні буряку, ні моркви ніде. Раніше хоч приїжджали та міняли то на олію, то на кавуни, то на помідори. А тепер і цього немає. Весь наш урожай став таким дешевим, що просто дармовий.

Із худоби лишились тільки порося та кури з качками — теж багато не переїдять. То що ж ти будеш на тій землі вирощувати? Для чого?

Через все це частина «земельного депозиту» поки що лежить лугом. То які ж з нього відсотки та прибутки? Тільки й залишається вірити, що вони колись будуть. А поки що можна хіба що мінуси підрахувати.

Скажімо, за те, що оформляли, а потім переробляли на нові, сучасніші, земельні акти, довелось заплатити пару тисяч. Спочатку йшла мова, що інвестор трохи допоможе грошима, але згодом ці обіцянки забулись.

Чи от, приміром, треба ж ще й земельний податок заплатити. Скрізь говорять: та що там за гроші такі — сім гривень за сотку на рік, це ж просто копійки. Для когось воно й так, але де ж ті копійки брати, коли вже з десяток літ у тебе немає роботи? Натомість є четверо дітей і п'ять онуків, яким так хочеться допомогти. Щоб кожному по червонцю виділити (а сьогодні хіба це гроші?), то й це треба мати.

А ще чомусь вважають, що, маючи землю, вже не повинен претендувати на субсидію, мовляв, нехай вона тебе і годує. Справді, при городі з голоду не помреш. Але ж за газ без субсидії треба віддати щонайменше шістсот гривень на місяць. Тут ні картоплею з городу, ні самим городом не розрахуєшся.

Незабаром весна, і знову треба думати, чим та як ті всі городи засадити. А головне — для чого? Виростити гарний врожай на отих двох гектарах лише голими руками, лопатою та сапкою — ой, як тяжко. І лишати городи порожніми якось не годиться... Це тільки кажуть, що земля для селянина — велике багатство. Тільки хто порадить, як розбагатіти на ній?

Можливо, ви знаєте рецепт? То поділіться ним з усіма.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

На Вінниччині правоохоронці розслідують кримінальну справу за фактом жорстокого поводження з худобою на одній з ферм Немирівського району

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

У 2010 році в господарстві було 965 голів ВРХ, 350 свиней, 300 овець. Нині череда налічує 353 голови ВРХ. За місяць від продажу молока в касу надходило 350—380 тисяч гривень. Трудівникам справно платили зарплату, державі — податки. На фермі працювало 120 осіб.

(За інформацією колишнього керівника господарства Петра Лисака).

Сама пропонувала сину заробити копійку, а тепер що хоч кажи, чому грошей не виплатили. Мені теж винні десять тисяч гривень. Як нам далі жити?

Загалом діти заробили 22 тисячі гривень, уточнюють їхні батьки. Фермер Ніна Нагорна розповіла свою історію про те, як власники господарства нахабно відібрали вирощене нею зерно. «Я здала на зберігання 20 тонн обмолоченого зерна, — розповідає жінка. — Бо в мене нема складу, де можна помістити таку кількість пшениці. Є людина, яка приймала збіжжя, це комірник. Вона підтверджує такий факт. Але заступник директора ферми розпорядився не віддавати мені зерно. І не віддали. До кого не зверталася по допомогу, всі тільки руками розводять». У Ніни Нагорної помер чоловік. На її плечі випали всі клопоти по догляду за худобою, обробітком землі. Але навіть ця обставина не вплинула на керівників господарства. У схожій ситуації опинилися ще декілька жителів села. Зерно, яке вони зберігали у господарстві, після приходу нових власників їм не віддали.

Перекривали дорогу, щоб не вивозили живність

У травні 2012 року рішенням Немирівського районного суду на майно ферми накладено арешт. Правоохоронці перевіряють ситуацію, що склалася в господарстві, за ознаками низки кримінальних правопорушень. Незважаючи на це, власники господарства продовжували продавати худобу. Про три такі факти селяни повідомляли у прокуратуру й міліцію. Самі перекривали дорогу автомобілям, завантаженим худобою.

— Бувало, чергувати доводилося до 12-ї ночі, — кажуть співрозмовники. — Поки начальство не вирушало на Вінницю, ми теж нікуди не йшли.

Втім, майже 500 голів худоби, що перебувала під арештом, все одно вивезли з господарства. «Худобу продали, а борги із зарплати не повернули, — кажуть селяни. — Недавно реалізували кукурудзу. Виручені гроші також могли витратити на повернення зарплати. Але не зробили цього».

Приблизно 350 тисяч гривень господарство заборгувало своїм працівникам, стверджують селяни.

— Останній раз я отримував гроші у серпні, — каже доглядач худоби Григорій Джеджула. — Так само й інші люди перебиваються, як можуть, без зарплати.

Чуже майно використовують, як своє

— Вірю в те, що правоохоронні органи дадуть справедливу оцінку ситуації і все стане на свої місця, — каже заступник директора ферми. — Я також звернувся з листами у державні органи, написав і Прем'єр-міністру, і Президенту. Люди не усвідомлюють, що вони захопили чужу власність і користуються нею. А нас, власників, не допускають навіть на поріг. Вони використовують корми, які заготовило господарство, доять чужих корів, забирають молоко — все це протизаконно.

Чому зафіксовано падіж худоби? На зиму тварини завжди скидають вагу, про це всім відомо. Зарплату можна виплатити хоч зараз. Але як це зробити, якщо рахунки заблоковано? Дайте механізм. І ми виплатимо все, що люди заробили. Так само дітям повернемо гроші, які вони заробили на заготівлі кормів. Поки все під арештом, цього не можна зробити.

— Те, що сталося в Обідному, це корпоративний спір двох господарюючих структур, — каже голова Немирівської райдержадміністрації Петро Михайленко. — Історія його дуже давня, тягнеться ще з 2000 року. Триває боротьба за розпайоване майно між двома фермерськими господарствами. Згідно із законом влада не має права втручатися в господарські справи. Нинішню ситуацію перевіряють правоохоронні органи. Вже заведено приблизно сорок кримінальних проваджень. Міліція працювала навіть у святкові дні. На мою думку, маємо очевидний факт захоплення чужого майна. Це все одно, що прийти в чужу хату і доїти чужу корову. Так і тут вийшло. Власники одні, а їхнім майном користуються інші. Районна адміністрація зробить висновки після завершення роботи правоохоронних органів.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Фото автора.

КОМЕНТАР

Анна Олійник, керівник сектору зв'язків з громадськістю Вінницької обласної міліції:

— До Немирівського районного відділу міліції надійшла низка заяв від місцевих жителів, працівників вказаного сільгосппідприємства, про порушення їхніх прав. Перевіривши викладені в них факти, на підставі зібраних доказів слідчим відділом Немирівського РВ було відкрито ряд кримінальних проваджень: за невиплату заробітної плати (відповідно до ст.175 КК України); за грубе порушення законодавства про працю, незаконне звільнення працівника з роботи (відповідно до ст. 172 КК України); за самовільне зайняття земельної ділянки (відповідно до ст.197(1) КК України); та за фактом скоєння шахрайства (відповідно до ст.190 КК України). За всіма кримінальними провадженнями триває досудове слідство.

З ПОШТИ

Чому закони не можуть захистити?

Прочитав із цікавістю публікації про село в «Голосі України» за 25 грудня, зокрема, матеріал Ірини Козак «Без худоби і паїв».

Йшлося про конфліктну ситуацію, яка виникла між селянами та орендарем у селі Кузьминці на Хмельниччині. Довірившись підприємцю, люди залишили йому на утримання розпайовану худобу. В результаті за пару років з'ясувалося, що вони не можуть забрати у цього керівника не тільки свою скотину, а й документи, що підтверджують їх право на власність.

Ситуація, на мій погляд, украй парадоксальна. Для чого люди погодились віддати свою худобу на утримання в кооператив, не вимагаючи від нього ні приросту, ні приплоду? Тільки для того, щоб він безплатно годував її? Щоб по людських дворах худоба не погинула від голоду? То чи не логічніше було б селянам худобу розібрати, а корми брати там, де бере їх кооператив?

Треба людям бути уважнішими до договорів, які укладають. Адже кузьминські селяни спочатку погодились із тим, що написано в документі. Чому? В результаті вийшло як у байках: своє добро добровільно віддали тому, хто ним дуже просто скористався.

Та вже як і вийшло так, що люди помилились (що вдієш, таке трапляється), то це треба виправляти. І для цього мали би бути суди. Та виходить, що по судах і законах все правильно. Люди навіть сертифікати свої не можуть забрати. Мимоволі напрошується висновок: значить, закони неправильні? Цікаво було б дізнатись, що думають із цього приводу відповідні комітети Верховної Ради.

Ну а про те, що керівник кооперативу, в якому творяться подібні неподобства, відмовляється від коментарів, навіть говорити не доводиться.

З повагою Юрій АРХАНГЕЛЬСЬКИЙ.
Київ.

Треба людям бути уважнішими до договорів, які укладають

14 січня. *Феодосія, Крим. Урочистості, присвячені початку нового навчального року в Збройних Силах України, в батальйоні морської піхоти.*

18 січня. *Київ. Акція «Захистимо зону здоров'я!» проти незаконної забудови берега Дніпра в районі Микільської слобідки.*

15 січня. *З Івано-Франківська до Чернівців урочисто відправлено перший за останні 15 років новий дизель-поїзд вітчизняного виробництва (ПАТ «Луганськтепловоз»).*

16 січня. *Мітинг біля Кабінету Міністрів, організований Вільною профспілкою залізничників України і Вільною профспілкою машиністів, проти реформ, що відбуваються на Укрзалізниці.*

19 січня. *Ужгород. Художник Іван Бровді під час відкриття персональної виставки у Закарпатському обласному художньому музеї імені Йосипа Бакшая.*

17 січня. *Засідання Комітету з економічних реформ під головуванням Президента України Віктора Януковича за участю керівництва Кабінету Міністрів України, адміністрації Президента.*

20 січня. *Дніпропетровськ. У четвертому турі Всеукраїнської юнацької баскетбольної ліги серед гравців 1996 року народження хлопці із БК «Азовмаш» перемогли суперників із БК «Донецьк».*

Сім днів з життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Миколи МАЦЮКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАН

Про дірку від бублика і вулицю з одностороннім рухом

БАЛАНС ТИЖНЯ

■ ***Уряд пропонує скасувати повне безвідсоткове кредитування пріоритетних інноваційних проектів із бюджетів усіх рівнів — про дірку від бублика!***
■ ***Міністерство фінансів пропонує оподатковувати не житлову площу, як регламентує стаття 265 Податкового кодексу, а загальну — про вічний пошук.***
■ ***Президент країни Віктор Янукович висловив своє невдоволення результатами реформ у 2012 році — про неадекват.***

Півтора відсотка — на прогрес

Якщо відверто, то держава підтримує інноваційний розвиток і науково-дослідницьку діяльність промислових компаній більше теоретично, ніж на практиці.

Пригадаймо. Щойно динаміку капітальних вкладень в економіку припинив торік стимулювати європейський футбольний чемпіонат, як вона в третьому кварталі обвалилась. А тим часом кредити вже стали недоступні. Підприємства не бажали кредитуватися під 25 відсотків річних і вище, а банки — не могли торгувати грішми собі на збиток. За таких умов, погодьтеся, безглуздо видавати пільгові кредити на інноваційну діяльність. Але їх і не видавали. По-перше, було нікому. Коли позаторік порахували інноваційно-спрямованих суб'єктів господарювання, то набралося ледь 16 відсотків від загальної кількості, але реально впроваджували нові технології — набагато менше. А, по-друге, щось і когось безвідсотково кредитувати не було й наміру, попри те, що законодавство передбачає фінансову підтримку високотехнологічних проектів і заохочує банки її здійснювати.

Як наслідок — витрати підприємств на інноваційну діяльність упродовж тривалого часу не перевищують півтора відсотка від операційних витрат. Фігурально кажучи, це — дірка від бублика, з якою уряд збирається зараз «круто» розібратися, тож якогось ефекту годі й очікувати. Проте саме відсутність кредитної підтримки реального сектору економіки, поряд з іншим, зумовлює конкурентоспроможність нашої продукції на зовнішніх і внутрішньому ринках. Останньому дуже багато уваги приділяв серед тижня Прем'єр-міністр Микола Азаров. Небезпідставно. Хто сумнівається у тому, приміром, що країна не використовує, як слід, потенціал своєї промисловості, а державно-приватне партнерство нагадує вулицю з одностороннім рухом? Усі такої думки, уряд може в тому не сумніватися. Але чому б йому тоді оптимізувати не дірку, а, власне, бублик? З огляду на це, гадаю, **доречніше розробити і затвердити закон України про промисловість, який би урегулював взаємодію промисловості з іншими секторами і сферами економічної діяльності — з фінансовою, податковою, науково-технічною тощо.** Це дало б змогу розв'язати чимало проблем, про які не перший рік так палко говорить Микола Азаров. А заразом — і відновити природну цілісність інноваційно-інвестиційного циклу: наука — технологія — виробництво.

З торбою — по кредити

Хоча, здається, уже щось горить — отож треба гасити полум'я. Серед тижня перший віце-прем'єр Олександр Арбузов і міністр фінансів Юрій Колобов подалися до Сполучених Штатів, як було сказано, в пошуку альтернативних джерел фінансування. Тобто і вони — по кредити. Але ще питання, чи віднайдуть, бо позичати нам, як було на зовнішніх ринках раніше, сьогодні ніхто не поспішає. А гроші конче потрібні, бо горить. 50-відсотковий дефіцит держбюджету вкупі з прихованим дефіцитом у вигляді урядових гарантій, з одного боку, і колосальна заборгованість, з іншого, — пожежонебезпечна суміш.

Може, і не така вже страшна, якби, скажімо, люди довірили 200 мільярдів гривень, які лежать поза банками. Але, фігурально кажучи, вони довіряють гроші владі, як дітям — сірники. І що далі, то обережніше.

Міністерство фінансів запропонувало відкоригувати 265 статтю Податкового кодексу стосовно податку на нерухомість ще до того, як на місцях розібралися з технікою його справляння.

От і сплив позитив...

Причому радикально — уряд має намір оподатковувати не житлову, а загальну площу. Відтак зросте не лише кількість оподатковуваних квадратних метрів, а й платників, тож очевидно від того більше зборів одержать місцеві бюджети. Не обов'язково, вважає міністр доходів і зборів Олександр Клименко. За його словами, все залежатиме від остаточної редакції методики з адміністрування цього виду податку, яку ще не затверджено, але яка відповідатиме принципам соціальної справедливості. Люди зможуть обговорити це. Аякже. Але хіба результат обговорень вплинуть на волю Міністерства фінансів? До того ж, як бути зі стійким відчуттям, що ухвалення нового Податкового кодексу не змінило умов оподаткування. І що не принципи, а їхня відсутність дають змогу ухилятися від податків в офшорах або списувати податкову заборгованість, або одержувати податкові преференції, або користуватися ними для утримання монопольного становища на ринку. От і Президент країни Віктор Янукович вказав урядові на очевидний неадекват: між очікуваннями ефекту від реформ і результатами за фактом 2012 року.

І справді, ну як так! **За мізерної інфляції — такі височенні ставки за кредитами?! За помірних податків — таке багатомільярдне невиконання бюджету?! За такої позитивної динаміки заробітних плат — майже чверть населення за межею бідності?! І чому, власне, комизяться інвестори і як слід не працює потенціал державно-приватного партнерства?!**

Президент чекає від уряду на предметні відповіді та вимагає жорсткого контролю за витрачанням кожної бюджетної гривні.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

ПОДРОБИЦІ

Загибель гірників — через помилку в прогнозі

Оприлюднено висновки комісії з розслідування причин аварії, яка сталася 3 січня цього року на ПАТ «ДТЕК Шахта Комсомолець Донбасу». За висновками експертів, відбувся раптовий викид вугілля і газу інтенсивністю близько 540 тонн палива. При цьому до виробки виділилося понад 11 тисяч кубометрів метану. «Виникненню викиду сприяло порушення технології ведення прогнозу викидонебезпечності вугільних пластів за параметрами акустичного сигналу, в результаті чого не була спрогнозована небезпечна за викидом зона, — йдеться у повідомленні прес-служби територіального управління Держгірпромнагляду в Донецькій області. — Також його виникненню сприяла неправильна класифікація загазованості виробки у другу зміну 30 грудня 2012 року, в результаті чого не був виконаний своєчасний перехід на проведення виробки буропідривним способом у режимі хитного підривання».

Безпосередньою причиною раптового викиду, на думку комісії, став «вплив виконавчого органу комбайну на вуглепородний масив у зоні геологічного порушення, активного за газодинамічним явищем», **інформує наш власкор Ліна КУЩ.**

ОГОЛОШЕННЯ

Ухвалою господарського суду Сумської області (40411, м. Суми, пр.-т Шевченка, 18/1) від 13.12.2012 року порушено провадження у справі № 5021/1859/12 про банкрутство Дочірнього підприємства Державної акціонерної компанії "Хліб України" Роменський комбінат хлібопродуктів (42006, Сумська обл., м. Ромни, вул. Прокопенка, 10, ідентифікаційний код 00955880, п/р № 26007500051390 в ПАТ "Креді Агріколь Банк", МФО 300614).

Ухвалою господарського суду Сумської області від 10.01.2013 року розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Кривенка Бориса Григоровича (40000, м. Суми, пл. Незалежності,1 офіс 408, ліцензія серії АВ № 498985 від 16.11.2009 року.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21/вул. Шаумяна, 4) від 15.01.2013 по справі № 908/128/13-г Фізичну особу підприємця Василенко Катерину Дмитрівну (ідентифікаційний номер 2049308925, 71311, Запорізька область, Кам'янсько - Дніпровський район, с. Велика Знам'янка, вул. Гагаріна, 44, рахунок в банківській установі відсутній) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Саланську Ілону Любомирівну (ідентифікаційний номер 2876717460, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 397183 від 01.07.2008; адреса для листування: 69037, м. Запоріжжя, бул. Шевченка, 10 А, оф. 2).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з моменту опублікування оголошення за адресою: 69037, м. Запоріжжя, бул. Шевченка, 10 А, оф. 2.

Постановою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 11.01.13р по справі № 914/40/13 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Херсонский оптовый торговий дом-02», м. Львів (79021, м. Львів, вул. Кульпарківська, 93; код ЄДРПОУ 32125630) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру

Ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю «Херсонский оптовый торговий дом-02» призначено арбітражну керуючу **Атаманенко Світлану Вікторівну** (Донецька область, м. Часів Яр, вул. Ворошилова, буд. 3, кв.4, ліцензія серії АВ №547944, ідент. код 2791208123).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення на наступну адресу ліквідатора: 84551, Донецька область, м. Часів Яр, вул. Ворошилова, буд.3, кв.4.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) № 5006/27/179Б/2012 від 08.01.2013р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "МЕГАГРАД-В",ЄДРПОУ 35356136, юридична адреса: м. Донецьк, вул. Умова, буд. 1"Ц" та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено ініціюючого кредитора - Фізичну особу суб'єкта підприємницької діяльності Зарицьку Олену Володимирівну (ІПН 2519800362, адреса: 83003, м. Донецьк, вул. Краснофлотська, буд. 62, кв. 24).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатка та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

У зв'язку з ліквідацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Дабл - Ю НЕТ", повідомляю про проведення відкритих торгів з реалізації рухомого майна банкрута, початкова ціна продажу 264 145,09 коп. без ПДВ.

Заяви на участь у торгах приймаються до 28 січня 2013 року включно за адресою: 01030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 26, корп. 1, літ. "Б", кім. 209.

Відкриті торги відбудуться 01 лютого 2013 року об 11-00 за адресою: 01030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 26, корп. 1, літ. "Б", кім. 209.

Постановою Господарського суду Черкаської області від 03 січня 2013 року по справі №04/5026/1942/2012, Фізичну особу-підприємця Новікову Ніну Григорівну - 18000, м. Черкаси, вул. Рози Люксембург, 189/1, кв. 69,70 ідентифікаційний номер 1798403123, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ліцензованого арбітражного керуючого Вінник А.С. (ліцензія АВ № 482139 від 27 жовтня 2009 р.).

Заяви кредиторів направляти на адресу: 18009 м. Черкаси, вул. Дахнівська, 44/1, кв. 42, тел. (097) 245-80-92.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема,157) №5006/27/184Б/2012 від 08.01.2013 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "КП ДІАС",ЄДРПОУ 37669850, юридична адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Артема, буд. 1, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю "ФІРМА НІКС" (місцезнаходження юридичної особи -м. Донецьк, вул. Воїнська, буд.16А, ЄДРПОУ 38145480, керівник - Каїра Ігор Миколайович).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатка та штампи підприємства - банкрута вважати недійсними.

Постановою господарського суду Хмельницької області від 27.11.2012 р. у справі № 21/5025/760/12 визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ "Будвест ЛТД Ко", м. Хмельницький, вул. Проскурівського підпілля, 71/1, код ЄДРПОУ 14143755. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Клименко А.В. (29006, м. Хмельницький, вул. Довженко, 3, кв. 5, тел. 0678708888). Вимоги подавати протягом місяця.

Державний вищий навчальний заклад
"Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана"
оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах:
економіки підприємств - доцент (1 од.); ***німецької мови*** - доцент (1 од.); ***фінансові ринки*** - асистент (1 од.); теорії та історії держави і права - професор (1 од., доктор юридичних наук); ***правового регулювання економіки*** - ст. викладач (1 од., кандидат юридичних наук); ***міжнародного та європейського права*** - професор (1 од., доктор юридичних наук).

Термін подання документів - 30 днів від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових та навчально-методичних праць і винаходів.

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.

Контактні телефони: 371-61-73, 456-25-82

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема,157) від 09.01.2013р. по справі №5006/5/106б/2012 Приватне підприємство "Елітекономбуд" (юридична адреса: 83101, м. Донецьк, Ленінський район, вул. Іонова, буд.5; фактична адреса: 83112, м. Донецьк, Ленінський район, вул. Горлівська,2а, офіс 3; код ЄДРПОУ 33554785) визнано банкрутом відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором по справі призначено Бідюкова Бориса Борисовича (паспорт серія ВА №744247 виданий 26.04.1997р., ІНН 2944817374; поштова адреса: 83112, м. Донецьк, Ленінський район, вул. Горлівська,2а, офіс 3);

Кредиторські вимоги надсилати на адресу: 83112, м. Донецьк, Ленінський район, вул. Горлівська, 2а, офіс 3 протягом 30 днів з дати публікації оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України, відповідно до статей 74, 76 та 80 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково:

Солодкова Андрія Андрійовича, Літвінова Євгена Володимировича, Усика Григорія Івановича, Баркова Віктора Миколайовича, Парінової Ірини Костянтинівни, Бойчука Ігоря Васильовича - Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

Луніна Сергія Вікторовича - апеляційного суду Чернівецької області, **Бровченка Ігоря Олександровича** - апеляційного суду Харківської області.

Іщук Лариси Петрівни - Львівського апеляційного адміністративного суду.

Кульбакова Ігоря Валентиновича - Гірницького районного суду міста Макіївки Донецької області, **Бакуменко Анни Валеріївни** - Краматорського міського суду Донецької області, **Пілюгіної Олени Миколаївни** - Харківського районного суду Харківської області.

Смаровоза Михайла Васильовича - господарського суду Хмельницької області, **Самсіна Романа Ігоровича** - господарського суду міста Києва.

Балаклицького Андрія Івановича - Київського окружного адміністративного суду, **Бойка Сергія Сергійовича** - Полтавського окружного адміністративного суду, **Сидоренка Дмитра Володимировича** - окружного адміністративного суду Автономної Республіки Крим, **Непочатих Василя Олександровича** - Чернігівського окружного адміністративного суду.

З чиєї провини «Голос України» спізнюється до передплатників?

До нашої редакції періодично надходять скарги на несвоєчасну доставку «Голосу України» до одних або других поштових відділень країни. Так склалося, що багато таких листів за останній час було з Полтавської області. Жоден не залишився поза нашою увагою та без відповіді Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта».

Приміром, на звернення **Григорія Потетія** з міста Кобеляки нам повідомили, що 1 вересня 2012 року в Полтавській дирекції УДППЗ «Укрпошта» змінився порядок сортування поштових відправлень і періодичних друкованих видань. Тому на етапі впровадження дворівневого порядку сортування і виникли затримки в доставці періодичних друкованих видань на адреси передплатників Полтавщини. Як нам стало відомо, начальник міського відділення поштового зв'язку особисто зустрівся з нашим читачем Григорієм Федоровичем, та усі порушені питання було врегульовано.

Ще один наш передплатник — **Кирічок Сергій Васильович** з села Супротивна Балка Новосанжарського району — також був незадоволений доставкою. Після нашого звернення до УДППЗ «Укрпошта» він вже в грудні отримував «Голос України» своєчасно. Окрім того, начальник відділення поштового зв'язку взяв на постійний контроль доставку газети нашому читачеві.

У селі Петрівці Миргородського району виникла схожа ситуація: через реорганізацію філіалу (з вересня 2012-го) також були проблеми із доставкою «Голосу України». Та вже наприкінці року, у грудні, питання було вирішено, і передплатники отримували нашу газету вчасно.

Проте на цьому оптимістичні новини закінчилися. Не встигли ми отримати відповіді від «Укрпошти» на зазначені скарги, як ледь не щодня до редакції почали надходити нові листи та телефонні дзвінки.

Лист нашої читачки **Ніни Пашковської** про незадовільну роботу поштового зв'язку у селі Кошмаки Оратівського району Вінницької області ми друкували 11 січня. Через те, що відділення працює фактично два рази на тиждень, періодичні видання надходять до передплатників із запізненням (зокрема і «Голос України»).

А от нова скарга від **Надії Войтенко** з села Малі Сорочинці, що на Полтавщині, просто перекреслила всю нашу радість з приводу налагодження роботи УДППЗ «Укрпошта» у цій області.

Читачка пише, що після офіційних відповідей від керівництва Полтавської дирекції газета «Голос України» надходила регулярно. Проте... лише два тижні. Надалі знову те, з чого все починалося, — газети за 4, 5 та 6 грудня, приміром, передплатники отримують лише 6 числа. А у вівторок — за минулу суботу...

Сподіваємося, всі ці численні скарги та невдоволення передплатників все ж не залишаться поза увагою Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта». І всі наші читачі отримуватимуть газету «Голос України» своєчасно, а не наступного дня.

Ірина ТИЩЕНКО,
завідувач відділу соціальних питань та листів.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Іспити складайте своєчасно

Скажіть, будь ласка, чи може студент 5-го курсу перескласти екзамен за другий курс, щоб отримати більш задовільну оцінку?

Максим ПЕРЕБЕЙКО.

Харків.

Як повідомили у Міністерстві освіти і науки, молоді та спорту України, загалом перескладання семестрових іспитів з метою підвищення оцінок не передбачено. Проте у винняткових випадках за погодженням з деканом факультету (завідувачем відділення) та студентськими громадськими організаціями такий дозвіл може надати керівник вузу.

Все це — згідно з Положенням про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах, затвердженим наказом Міносвіти від 2 червня 1993 р. № 161, зареєстрованим Міністерством юстиції України 23 листопада 1993 р. за № 173.

Подарунки вже розіграли

Підкажіть, коли у «Голосі України» були надруковані результати розіграшів грошових подарунків серед передплатників за І та ІІ півріччя?

Павло КРАВЧУК.

Рава-Руська Жовківського району Львівської області.

Від редакції. Наш постійний передплатник Павло Арсентійович Кравчук — не єдиний, хто звернувся до редакції з таким запитанням. Тому нагадуємо: про результати розіграшу грошових подарунків на перше півріччя 2012-го ми повідомляли у «Голосі України» за 1 червня минулого року. А про переможців розіграшу серед передплатників газети на друге півріччя стало відомо 14 грудня 2012-го. Тому ми ще раз вітаємо переможців, бажаємо успіхів іншим передплатникам та очікуємо на копії ваших квитанцій на передплату для нових розіграшів.

У державного заводу відбирають державне клеймо

Львівські ювеліри судяться з Кабінетом Міністрів

КОНФЛІКТНА СИТУАЦІЯ

Один з найстаріших в Україні — Львівський державний ювелірний завод — через суд намагається скасувати, щоб доопрацювати, постанову Кабінету Міністрів України, яка позбавила відоме підприємство права самому клеймувати ювелірні вироби державним пробірним клеймом. Що приховується за незвичайною справою, яку розглядає Окружний суд Києва?

Бренд вищої проби

Розмовляємо з директором заводу Володимиром Кузовкіним у його робочому кабінеті. На столі стоси паперів — довідки, листи, відповіді з міністерств. За спиною на полицях — численні нагороди. Вироби львівських ювелірів часто представляли країну на відомих світових виставках. Цьому підприємству уряд довіряв найважливіші державні замовлення. Бренд державного заводу популярний в Україні та в сусідніх державах.

Тим часом Кабінет Міністрів приймає постанову, після якої намагаються забрати державне клеймо і віддати пробірній службі.

Керівник заводу пише листи Прем'єр-міністру, Верховній Раді, РНБО. Нові правила гри потребуватимуть додаткових затрат.

— Кожен нині бореться за своє, якби був державний підхід, мали б іншу ситуацію, — розповідає директор ДП «Львівський державний ювелірний завод» Володимир Кузовкін. — У старі часи не воювали за землю, за підприємства, а думали, як працювати на державу. Я 28 років керую заводом. Колись його хотіли передати іншому підприємству. Я виступив перед керівництвом області й кажу: «Завод несе золоті яйця, а ви віддаєте «Львівприладу». У них площі багато, трохи ущільняться і працюватимуть. Через день викликають мене і кажуть: приймай і піднімай завод.

— Чим відрізняється Львівський ювелірний від інших підприємств?

— Можемо виробляти все, що роблять у світі. Тільки ми стоїмо на захисті інтересів вітчизняного виробника. Ювелірні вироби в Україну часто незаконно завозять з Туреччини та інших країн, і ніхто не може зупинити цей потік. У 1998 році ми почали економічними методами воювати з контрабандистами. На наше прохання Валерій Пустовойтенко, керівник українського уряду, підписав постанову, яка дозволила нам ставити державне пробірне клеймо. Ми на підприємстві створили таку систему, що стало невигідно красти: потрібно було сплатити у кілька разів більше. За 20 років у нас жодної крадіжки.

Як втратити мільйон

ДП «Львівський державний ювелірний завод» розташоване на околиці Львова — на вулиці Академіка Підстригача. До представництва пробірної служби, яка, згідно з новими віяннями, повинна ставити державне клеймо, потрібно їхати близько 20 кілометрів у мікрорайон вулиці Панча. Майже через усе місто. І з кожною дрібничкою.

— Які аргументи можете навести на підтримку того, що клеймування треба залишити на підприємстві? — запитуємо Володимира Кузовкіна.

— По-перше, економічна доцільність. Ми несемо додаткові затрати на транспорт, перевезення, охорону. На рік майже мільйон гривень. Друге — затримка виробництва. Робимо заготовки, шліфуємо і відправляємо на клеймування. Втрачаємо кілька днів. Не так просто працювати державному підприємству, а ще Податковим кодексом запроваджується податок на відвантажену продукцію. Нікого не цікавить, а коли ми зможемо продати свої вироби — це вироби з дорогоцінних металів, з діамантів, що роками лежать на полицях ювелірних магазинів. Ми відвантажили продукції на 25 мільйонів гривень — відразу заплатили 5 мільйонів податків. Створюються штучні перепони, які призводять до звуження виробництва і скорочення працівників. Заборонили обмінювати продукцію невиробникам. У кілька разів скоротилося виробництво. Дорогоцінні метали та дорогоцінне каміння тим часом піднялися в ціні в десятки разів.

— Які ще аргументи?

— Технологічні процеси сповільнюються. Чому державний завод ставлять у незручні рамки? Чому знищують? Замість того щоб підтримувати свого виробника, нам створюють проблеми. Коли читаєш відповіді столичних чиновників, дивуєшся, як може заступник міністра фінансів знати ситуацію на заводі. Ми зберегли своє підприємство, а могли зробити, як інші. Але ми не пішли на шлях перепродажу та знищення. Якщо не красти, завод може працювати. У нас сучасне обладнання. Можна було б філіал пробірної служби відкрити на заводі, щоб даремно не каталися і не тратили грошей. Ще навіть краще, бо завод не відповідав би за державне клеймо. Хоча не в усіх країнах ставлять державне клеймо. Грузія та інші від цього відмовилися.

Що приховується за рівними умовами

У Львові давно замислились, як зберегти добре ім'я свого підприємства, бо деякі приватні структури намагалися видавати себе за державний ювелірний завод. Тут першими в Україні почали ставити на свою продукцію голограми. Зверталися до уряду: запровадьте всюди голограми на етикетках — це захистить вітчизняного виробника. Не всі покупці звертають увагу на наявність клейма. Голограму неможливо підробити, бо вона має сім ступенів захисту. Якщо добре придивитися, що робиться на ринку ювелірних виробів, то ситуація така: вітчизняного виробника всіма доступними і недоступними методами намагаються загнати в глухий кут.

Постанову Кабінету Міністрів України приймали з найкращими намірами: створити для всіх рівні умови. Тому виникають непрості запитання: які можуть бути рівні умови між державним заводом, який сплачує податки, та іншими суб'єктами господарювання, які працюють на єдиному податку.

Так, наприклад, на Львівщині було приватне підприємство «Львівський ювелірний завод» зі штатом три особи, яке клеймувало продукції більше, ніж ДП «ЛДЮЗ». Володимир Кузовкін телефоном повідомив у Державну пробірну службу України про те, що цей завод не має виробництва ювелірних виробів і не має права на отримання ліцензії. Але через кілька діб йому видали ліцензію на провадження ювелірної продукції.

— Ось з чого слід починати боротьбу з корупцією, а не зі створення штучних перепон державним підприємствам, — підсумовує нашу розмову Володимир Кузовкін.

Богдан КУШНІР.

Львів.

На знімку: у виробничому цеху Львівського державного ювелірного заводу.

Фото прес-служби заводу.

ПРЯМА МОВА

Навіщо створювати проблеми національному виробнику

«Із жовтня 2012 року Кабінет Міністрів України підзаконним нормативно-правовим актом усупереч чинному Закону України «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними» позбавив Львівський державний ювелірний завод та інші суб'єкти господарювання права клеймування власних виробів.

За оцінками фахівців державного підприємства, така ситуація призведе до зупинення виробництва, на якому зайняті понад 400 працівників. У рамках країни це створить реальну загрозу повного знищення національного виробника ювелірних виробів та відкриє шлях для заповнення українського ринку закордонною продукцією.

Львівський державний ювелірний завод звернувся до Окружного адміністративного суду Києва з адміністративним позовом про визнання нечинною та скасування постанови Кабінету Міністрів України про вилучення у державних підприємств державного пробірного клейма. З метою створення сприятливих умов для розвитку національного виробника ювелірної продукції та забезпечення його конкурентоспроможності на світовому ринку прошу вжити заходів для скасування постанови КМУ № 1080 та приведення актів Кабінету Міністрів України у відповідність з чинним законодавством».

З листа заступника Голови Верховної Ради України Руслана Кошулинського до Прем'єр-міністра України Миколи Азарова.

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "КАУЧУК" повідомляє про проведення річних загальних зборів акціонерів, що відбудуться 04 березня 2013 року о 16.00 за адресою: м. Маріуполь, вул. Вузівська, 1-А. Реєстрація акціонерів для участі у загальних зборах 04 березня 2013 р. з 15.00 до 15.40. Дата складання переліку акціонерів, які мають право на участь у загальних зборах, 26 лютого 2013 року.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Обрання членів лічильної комісії, голови зборів, секретаря зборів, та затвердження регламенту роботи загальних зборів ПрАТ "Каучук".
2. Розгляд звіту за наслідками роботи за 2012 рік директора ПрАТ "Каучук", ревізора.
3. Затвердження річного звіту товариства і річної фінансової звітності за 2012 рік.
4. Внесення змін та доповнень до Статуту ПрАТ " Каучук".
5. Розподіл прибутку товариства за 2012 рік.
6. Затвердження основних напрямків діяльності ПрАТ "Каучук" на 2013 рік.
7. Рішення про вчинення значного правочину-придбання обладнання.

Акціонери можуть ознайомитись з документами, пов'язаними з порядком денним зборів, за адресою: 87504 Донецька обл.. м. Маріуполь, вул. Вузівська. 1-А.

Особа, відповідальна за порядок ознайомлення акціонерів з документами - Вайзер Оксана Федорівна.

Довідки за телефоном (0629) 47-37-00.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) ухвалою від 13.12.2012р. порушив справу № 18/2454/12 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Цукровий союз" (36007, м. Полтава, вул. Ковпака, 57-а, код ЄДРПОУ 30305752, п/р 26006012819440 в ПАТ "Укрексімбанк", МФО 322313). Ухвалою Господарського суду Полтавської області від 10.01.2013р. у справі № 18/2454/12 введено процедуру розпорядження майном боржника, розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Васіна Євгена Євгеновича (ліцензія серія АВ № 547877 від 15.11.2010р. Державного департаменту з питань банкрутства Міністерства економіки України, поштова адреса: 36037, м. Полтава, проспект Вавілова, 5, кв.11).

Вимоги кредиторів та заяви санаторів подаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

Товарна біржа "ПЕРША УНІВЕРСАЛЬНА БІРЖА "УКРАЇНА" проводить повторний аукціон з продажу майна підприємства-банкрута - відкритого акціонерного товариства "Житомирський завод хімічного волокна".

Лот №1 **Тимчасова площадка для сипучих матеріалів.**

Місце розташування майна: м. Житомир, вул. Промислова, 1/154

Характеристика лоту: окремо розташована 1-2 поверхова будівля загальною площею 758,1 кв.м. До об'єкту підведена залізнична колія. Є можливість підключення електропостачання по першому класу.

Конструктивні елементи: Фундамент - стрічковий бетонний; технічний стан задовільний. Стіни - цегла та азбестоцементний лист. Незначне пошкодження корозією елементів каркасу. Дах - суміщений, обрешітка по металевим балкам. Незначне пошкодження корозією металевих балок та обрешітки. Необхідний ремонт покрівлі. Підлоги - бетонні. Отвори (вікна, двері) - металеві. Оздоблення відсутнє. Інженерні комунікації - відсутні.

Початкова ціна продажу лоту знижена на 30% і становить 298 200,00 (двісті дев'яносто вісім тисяч двіст) грн. 00 коп., з урахуванням ПДВ.

Аукціон буде проведено **13 лютого 2013 року.**

Місце проведення аукціону: м. Житомир, вул. Промислова, 1/154. Початок о 13-00 год.

Організатор аукціону - Товарна біржа "Перша Універсальна Біржа "Україна"

Заяви встановленого зразка та документи на участь в аукціоні приймаються за адресою: м. Київ, вул. Предславинська, 12, зал Wall-Street в понеділок - п'ятниця з 11.00 до 16.00. Кінцевий термін прийняття заяв - три дні до дати проведення аукціону.

Реєстраційний несок в сумі 17,00 (сімнадцять) гривень з ПДВ, та Гарантійний внесок у сумі 29 820 (двадцять дев'ять тисяч вісімсот двадцять) грн. без урахування ПДВ сплачується на рахунок №26004160029 в АТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО: 380805, код ЄДРПОУ: 35252391, отримувач: Товарна Біржа "Перша універсальна біржа"Україна".

Ознайомитися з майном можна в робочі дні за місцем його знаходження.

За додатковою інформацією звертатись до Організатора аукціону за тел. (044) 362-64-53, (094) 927-34-53.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 10.01.13 у справі №Б3/152-12, Товариство з обмеженою відповідальністю "Сучасні інсталяційні мережі" (08300, Київська обл. м. Бориспіль, вул. Київський Шлях, 84, код ЄДРПОУ 32492200) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Постановою цього ж суду від 10.01.13 у справі №Б3/159-12 Товариство з обмеженою відповідальністю "Компанія "Сучасні інсталяційні мережі" (08300, Київська обл., м. Бориспіль, вул. Київський Шлях, 84, код ЄДРПОУ 37101504) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором зазначених вище товариств призначено арбітражного керуючого Кучака Юрія Федоровича (ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого серія АВ 547922, видана Державним департаментом з питань банкрутства 09.12.2010 року), поштова адреса: м. Київ, а/с 48, 01042.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Рівненської області у справі № 5019/2026/12 від 09.01.2013 р. підприємство "Авто-Сигнал" Рівненської обласної організації Всеукраїнської спілки автомобілістів (код ЄДРПОУ 31541973, адреса: 33001, м. Рівне, вул. Пересопницька, 146) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру терміном на 6 місяців. Ліквідатором призначено Тіторенко Олену Арсенівну, (33016, м. Рівне, вул. Волинської Дивізії, 29, кв. 462). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Пересопницька, 146.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) по справі № 5023/6024/12 від 08.01.2013 р. товариство з обмеженою відповідальністю "Інтерполімерхім" (код 33308300, адреса: 62466, Харківська обл., Харківський район, смт. Хорошеве, вул. Дачна, буд. 3; р/р 2600505603527 в ПАТ "Банк Перший" м. Київ, МФО 320995) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ПТМ ЛТД" (83009, м. Донецьк, вул. Новоросійська, буд. 9, адреса для листування: 61018, м. Харків, вул. Новопрудна, 4, кв. 70). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Ліквідатор підприємства банкрута ЗАТ "Славута-папір", Хмельницька обл., м.Славута, вул.. Б.Хмельницького 144 проводить торги по реалізації простого векселя від 02.03.2009р серії АА 0611762 на суму 35 016 300,00 гривень. Векселедавець ВАТ "СП "Біодизель", ЄДРПОУ 36123972. Стартова вартість 8 407 413,63 грн . Дата торгів 08.02.2013р.

Торги проводяться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 11^{00}.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 10 січня 2013 р. по справі № 5009/4659/12 (номер провадження справи 21/129/12) відкрите акціонерне товариство "Михайлівське виробниче підприємство "Агротехсервіс" (72000, Запорізька обл., Михайлівський район, смт. Михайлівка, вул. 50 років ВЛКСМ, 24, код ЄДРПОУ - 03742564) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Моісеєва Ю.В. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства Міністерства економіки України АВ № 547915 від 02.12.2010р., 72316, м. Мелітополь, ІІІ-й пров. Малюги, б. 13, а/с 105).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 24/5005/11194/2012 від 10.01.2013 р. ТОВ "ФРІЛАЙН ЛТД" (код ЄДРПОУ 38200503, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, буд. 28-А, оф. 135/1) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ДНІПРО ІНСАЙД" (код ЄДРПОУ 37986802). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Щорса, буд. 4, кімн. 312. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ТОВ "ФРІЛАЙН ЛТД" (код ЄДРПОУ 38200503).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 24/5005/11202/2012 від 10.01.2013 р. ПП "МОДИФ" (код ЄДРПОУ 32746138, адреса: 49057, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, буд. 156-А) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ТОРГОВЕЛЬНИЙ БУДИНОК ІРІДА" (код ЄДРПОУ 35740034). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49087, м. Дніпропетровськ, вул. Калинова, буд. 100-А, кв. 53. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ПП "МОДИФ" (код ЄДРПОУ 32746138).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 24/5005/11337/2012 від 10.01.2013 р. ТОВ "ТОРГОВИЙ ДІМ "КУРС-2009" (код ЄДРПОУ 36615410, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, буд. 28-А) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ТЕРСІТ-ФІНАНС" (код ЄДРПОУ 37901205). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, буд. 107 Г. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ТОВ "ТОРГОВИЙ ДІМ "КУРС-2009" (код ЄДРПОУ 36615410).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 29/5005/11587/2012 від 14.01.2013 р. ПП "КАПАВТОСТАР" (код ЄДРПОУ 36295944, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, ж/м. Червоний Камінь, буд. 18, кв. 120) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на три місяці, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ФІРМА ХОТЕЙ" (код ЄДРПОУ 33338542). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Гладкова, буд. 32, кв. 59. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ПП "КАПАВТОСТАР" (код ЄДРПОУ 36295944).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 29/5005/11585/2012 від 14.01.2013 р. ПП "СІД-ТРЕЙДІНГ 2011" (код ЄДРПОУ 37899584, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Матлахова, буд. 14) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на три місяці, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ТОРГІВЕЛЬНО-ПРОМИСЛОВА КОМПАНІЯ "КОЛІР" (код ЄДРПОУ 35495491). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Шевченка, буд. 10. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ПП "СІД-ТРЕЙДІНГ 2011" (код ЄДРПОУ 37899584).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 34/5005/11429/2012 від 10.01.2013 р. ПП "КОЛОС-2012" (код ЄДРПОУ 37005271, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Запорізьке шосе, буд. 60, кв. 426) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на три місяці, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ТОРГОВЕЛЬНИЙ БУДИНОК ІРІДА" (код ЄДРПОУ 35740034). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49087, м. Дніпропетровськ, вул. Калинова, буд. 100-А, кв. 53. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ПП "КОЛОС-2012" (код ЄДРПОУ 37005271).

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) по справі № 5023/6031/12 від 08.01.2013 р. товариство з обмеженою відповідальністю "Вотекс-Спецмонтаж-Плюс" (код 32779006, адреса: 62463, Харківська обл., Харківський район, м. Південне, вул. Кирова, буд. 36; р/р 26004013004551 в АТ "Сбербанк Росії", м. Київ, МФО 320627) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "Юридичні послуги - Харків" (61002, м. Харків, вул. Каразіна, 6-Б, адреса для листування: 61018, м. Харків, вул. Новопрудна, 4, кв. 70). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) № 905/142/13-г від 10.01.2013р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ТЕПЛОСИСТЕМИ 2005", ЄДРПОУ 33728544, юридична адреса: 83000, м. Донецьк, вул. Артема, буд. 62, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено ініціюючого кредитора - Фізичну особу суб'єкта підприємницької діяльності Кірячок Інессу Олександрівну (адреса: м. Макіївка, 86114, Донецька область, Червоногвардійський район, с. Горького, вул. Чубаря, буд. 11, кв. 46, ІПН 2906305765).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення. Статутні документи, печатка та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) по справі № 922/022/13 від 09.01.2013 р. товариство з обмеженою відповідальністю "НЕАПОЛІС" (код 33405610, адреса: 62416, Харківська обл., Харківський район, смт. Пісочин, Рижовський парк, буд. 4; р/р 2600314694 в АТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 300335) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ДМ Брок" (61001, м. Харків, вул. Плеханівська, 65, літера "Г-3" , адреса для листування: 61018, м. Харків, вул. Новопрудна, 4, кв. 70). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Хмельницької області від 27.09.2012р. (м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушено провадження у справі №4/5025/1097/12 про банкрутство ТзОВ "Синявські граніти" (код 32987356, Хмельницька обл., Старосинявський р-н, с. Нова Синявка, вул. І.Франка, 9; п/р 26007301014432 в ПАТ ВТБ Банк, МФО 321767). Розпорядник майна Василенко Роман Вікторович (ліцензія серія АГ №594850, видана Державним департаментом з питань банкрутства 19.04.2011 р.; адреса для листування: 69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 40, а/с 7982). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

---

08 січня 2013 р. постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі №5006/27/1756/2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "Дон Рециклінг" (Донецька обл., м. Донецьк, вул. Куйбишева, 131, р/р 26003003194000 в ЗАТ "Донгорбанк", МФО 334970, код ЄДРПОУ 36615610) визнане банкрутом як відсутній боржник.

Ліквідатором банкрута призначена арбітражний керуючий Караш Юлія Вікторівна, ліцензія АВ № 592951 від 31.10.2011р., пош. адреса: 83077, м. Донецьк, вул. Туманяна, 21/3; тел. (062) 349-42-40.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) по справі № 5023/6022/12 від 08.01.2013 р. приватне підприємство "Євро-Н" (код 35315147, адреса: 62466, Харківська обл., Харківський район, смт. Хорошеве, вул. Дачна, буд. 3; р/р 26000010100885 в ПАТ "Д-М банк", м. Київ, МФО 380689) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "Океан-Сю" (61002, м. Харків, вул. Каразіна, 6-Б, кімната 3 , адреса для листування: 61018, м. Харків, вул. Новопрудна, 4, кв. 70). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області по справі № 5023/9601/11 товариство з обмеженою відповідальністю "Новоіванівський Альянс" (код 33929206; адреса: Харківська обл., смт. Коломак, вул. Перемоги, 123) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Фоменко В. М. (ліцензія АВ № 456378 від 26.02.2009 р., адреса: 61109, м. Харків, вул. Абаканська, б. 11). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 16.01.2013р. у справі № Б11/172-12 ПФ "Гарантсервіс" (код ЄДРПОУ 21607864, адреса: 08600, Київська обл., м. Васильків, вул. Фрунзе, 5а, р/р 2600482467 в Голосіївському відділенні № 6 КРД АТ ,,Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором банкрута ТОВ ,,Будівельно-проектна фірма Україна" (код ЄДРПОУ 33776341, адреса: 03148, м. Київ, вул. Словечанська, 7, юр. Київська обл., м. Васильків, вул. Володимирська, 28).

Постановою господарського суду Чернігівської області від 10 січня 2013 року справа 5028/18/16(9/986426/27)2012 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ВІОТбуд" (смт Ріпки, Чернігівська область, вул. Свердлова, 50, 15000, код ЄДРПОУ 30904367, р/р 260068847 ВАТ "Райффайзен Банк "Аваль" м. Чернігів, МФО 353348) відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Рязанову Світлану Миколаївну (ліцензія державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 547924 14.12.2010 р., м. Чернігів, вул. Бєлова, 18/77, 14032, код 2327016704).

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у західних областях очікується мокрий сніг з дощем. Вітер південно–західний, північно–східний, 7—12 м/с. Температура вночі — від 2 морозу до 2 тепла, на півдні — плюс 4—6 градусів, у Криму — до 9 тепла. Удень — плюс 2—4 градуси, на заході — до 3 морозу, у Криму — до 14 градусів вище нуля.

ЦЬОГО ДНЯ, 22 СІЧНЯ

1939. Пішов з життя Олександр Вознесенський (Бродський) — український кінодраматург, критик, теоретик кіно. За його сценаріями у 1911—1921 рр. знято понад 20 фільмів. **1945.** Інститут археології АН УРСР (Київ) розпочав роботу з виявлення, обліку та збереження пам'ятників стародавнього Києва. **1955.** В Ялті завершено будівництво нового потужного молочного заводу, пропускна здатність якого — 15 тис. літрів на день. **1961.** Повідомляється, що вчені Львівського політехнічного інституту створили перший у світі малогабаритний високовольтний ізолятор зі звичайного скла. Освоєння технології нового міцного дешевого ізолятора розпочалося на Львівському склозаводі №1.

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Велоспорт (трек). Агуаскальєнтес (Мексика). Етап Кубка світу. Українські дівчата (Тетяна Климченко, Іванна Боровиченко, Ганна Нагірна та Валерія Кононенко) здобули срібні медалі у командних перегонах переслідування на 3000 м. Чемпіонками у цій дисципліні стали представниці Канади.

У загальному заліку Кубка світу серед чоловіків (командні перегони переслідування на 4000 м) збірна України посіла третю позицію, пропустивши вперед лише швейцарців та росіян.

Бокс. Якщо WBA надасть Володимиру Кличку право відстрочки бою з Олександром Повєткіним, наступним суперником українця може стати американець Брайант Дженнінгс, який посідає третій рядок у рейтингу IBF.

Журнал «Sports Illustrated» назвав Дженнінгса кращим проспектом 2012 року серед боксерів усіх вагових категорій. Але йому, незважаючи на очевидний талант, явно не вистачає досвіду, особливо боїв з високими боксерами.

Фристайл. З 18 по 24 лютого в «Буковелі», що на Івано-Франківщині, відбудеться фінал Кубка світу з фристайлу. Україна вперше проводитиме змагання такого рівня, участь в якому візьмуть спортсмени з 14 країн, **повідомляє сайт НОК**. Трансляцію змагань вестимуть телеканали «Євроспорт» та «Перший Національний».

Хокей. Регулярний чемпіонат КХЛ. **18 січня**. «Донбас» (Донецьк) — «Атлант» (Московська область). 3:0 (1:0, 1:0, 1:0). **20 січня**. «Донбас» — «Локомотив» (Ярославль). 3:4 (2:3, 1:1, 0:0).

Регулярний чемпіонат ПХЛ України. **18 січня**. «Білий Барс» (Біла Церква) — «Леви» (Львів). 3:8 (2:2, 1:2, 0:4).

20 січня. «Сокіл» (Київ) — «Компаньйон» (Київ). 3:2 (1:1, 2:0, 0:1). «Динамо» (Харків) — «Беркут» (Київ) — матч перенесено.

«Беркут» — 64 очки, «Донбас-2» (Донецьк) — 49, «Сокіл» — 48, «Компаньйон» — 47, «Динамо» — 46, «Леви» — 36, «Білий Барс» — 10 очок.

Срібна нагорода і новий особистий рекорд

Біатлон. Антхольц/Антерсельва (Італія). Етап Кубка світу. Перегони переслідування, 10 км.

1. Тура Берґер (Норвегія) — 31:21.8 (0+1+1+0); **2. Олена Підгрушна (Україна) — +18.9 (0+0+0+1);** 3. Кайса Макаряйнен (Фінляндія) — +25.4 (0+0+2+2); 4. Ольга Вілухіна (Росія) — +29.6 (1+0+0+1); 5. Надін Горхлер (Німеччина) — +32.7 (0+1+0+0)...

Олена Підгрушна **(на знімку)** провела видатні перегони переслідування! Стартувавши четвертою після спринту, капітан збірної України показала, що в плані психології в контактній боротьбі вона може дати фору багатьом суперницям. Протягом трьох рубежів поспіль Олена не припускалася помилок і коло перед останньою стійкою провела лідером.

На жаль, на останній стрільбі Підгрушна не зуміла оформити абсолютний нуль — раз не влучила. І пішла одразу за Турою Берґер. Але всі знають вміння норвежки ураганно проходити останнє коло. Тому шанси на перемогу в цій суперечці в українки були мінімальними. Але своїм другим місцем Олена нікому не поступилася! Срібна нагорода і новий особистий рекорд — блискуче!

***

Жіночу програму цього етапу завершувала естафета. Збірна України фінішувала п'ятою. Перемогли біатлоністки Німеччини, другі — росіянки, треті — спортсменки Франції, четверті — норвежки.

Фото biathlon.com.ua.

Відкриють центр олімпійської підготовки

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України виділено кошти на облаштування Державного центру олімпійської підготовки з біатлону в Чернігові. Він діятиме на базі спеціалізованої дитячо-юнацької школи олімпійського резерву з лижного спорту, яка належить фізкультурно-спортивному товариству «Україна». Частина приміщень незабаром перейде у державне підпорядкування. Центр олімпійської підготовки з біатлону вирішено розбудовувати у Чернігові завдяки потужному тренерському складу в видатним олімпійцям. Він почне діяти вже навесні.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Відмінний старт!

Футбол. Санкт-Петербург (Росія). XXI Кубок Співдружності (U-21). **Група С.**

19 січня. Молдова — Туркменістан. 2:1.

Україна — Литва. 3:0. Голи: Нойок, 10, Полярус, 73, Коваль, 90.

Україна: Шевченко, Рижук, Приндета, Трубочкін (Акубардія, 60), Нойок (Іашвілі, 81), Бабенко (Банада, 90), Мякушко (Тащі, 66), Караваєв (Філіпов, 77), Калитвинцев (Полярус, 71), Насонов, Іванко (Коваль, 46).

20 січня. Литва — Туркменістан. 0:0.

Україна — Молдова. 2:0. Голи: Коваль, 33, Рижук, 72.

Україна: Шевченко (Гальчук, 78), Трубочкін (Акубардія, 46), Приндета, Рижук, Насонов, Нойок (Озарків, 76), Бабенко, Тащі (Месхія, 71), Калитвинцев (Полярус, 51), Караваєв (Філіпов, 68), Коваль (Яковенко, 46).

Отже, підопічні **Сергія Ковальця** відмінно провели два стартові поєдинки. Вони не тільки здобули дві переконливі перемоги, а й не пропустили жодного м'яча. Зрештою, українці достроково вийшли до плей-оф. Свою завершальну зустріч у групі наша збірна проведе сьогодні проти футболістів Туркменістану.

	В	Н	П	М	О
1. Україна	**2**	**0**	**0**	**5—0**	**6**
2. Молдова	1	0	1	2—3	3
3. Туркменістан	0	1	1	1—2	1
4. Литва	0	1	1	0—3	1

Рабинович хоче піти, але «Арсенал» може вижити...

«З'явилися великі шанси на успішний вихід із ситуації, що склалася, — заявив власник столичного клубу **Вадим Рабинович**. — Я недооцінював той факт, що багато людей люблять «Арсенал». До нас звернулися три дуже серйозні фінансові групи зі своїми пропозиціями допомогти клубу. І Київська міська адміністрація підключилася. Вона зацікавлена, щоб «Арсенал» не зник з футбольної карти України.

Либонь, моєю помилкою було те, що свого часу не дуже щільно співпрацював зі столичною владою. Але тепер, гадаю, все буде добре. Нині ми розмовляємо з футболістами: хтось іде, когось вмовляємо залишитися...»

Журналісти уточнили: йдеться про спонсорство чи продаж клубу? Вадим Зіновійович відповів: «Розглядаємо варіанти. Різні групи зацікавлені в різній участі. Щодо мене, то я б хотів відійти від справ. Але одна з груп, в якої найреальніша пропозиція, пропонує мені в якійсь ролі залишитися.

Подивимося. В «Арсенал» я вклав частину свого життя, кошти, для мене ця назва — не порожній звук. Одне слово, тепер насамперед потрібно визначитися з найкращим варіантом для клубу. Мине кілька тижнів, і все буде ясно...»

Блаттер і Коньков категорично проти...

Футбол. Спершу надійшла чергова інформація з Донецька: відомий борець за зростання рівня українського футболу Мірча Луческу заявив про нагальну потребу організувати чемпіонат СНД. Подумалося: а чому цей пан, котрий досить комфортно почувається в нашій країні, не дбає про свою державу, не репетує за спільний турнір Румунії, скажімо, з... Монголією?

Втім, подібні заяви вже не хвилюють нормальних людей. І якщо сьогодні провести в Україні опитування вболівальників на цю тему, то переважна більшість висловиться категорично проти московської ініціативи. До речі, серйозні українські тренери, зокрема Мирон Маркевич, і слухати не бажають про якесь об'єднання.

З'ясувалося, що і президент ФІФА Йозеф Блаттер **(на знімку)** не є прихильником штучних утворень. На прес-конференції у Санкт-Петербурзі він заявив, що проведення чемпіонату СНД неможливе.

— ФІФА не зацікавлена в цьому змаганні. У нас є пірамідальна організація, в якій клуби відіграють важливу роль, — сказав пан Блаттер. — Клубні змагання проходять у рамках і під контролем національних асоціацій. Це відбувається в межах країни та її асоціації.

Це фундаментальний принцип. У нас є конфедерації, побудовані за географічним принципом — УЄФА, КОНМЕБОЛ та інші. Конгрес ФІФА надав їм право організовувати змагання у своїх межах: наприклад, Кубок Лібертадорес, Ліга чемпіонів. Усе це відповідає статуту ФІФА, конфедерацій і національних асоціацій. Однак виходу за ці межі ніколи не буде.

Чемпіонат Співдружності — неправильне рішення. Воно може зруйнувати піраміду ФІФА і завдати величезної шкоди солідарності всередині нашої родини. Я хочу порадити главі РФС Миколі Толстих бути прибічником свого чемпіонату і забути про всі інші ліги.

...На цю заяву миттєво відреагував президент ФФУ **Анатолій Коньков**: «Слова пана Блаттера — основа всіх основ. Є норми ФІФА та УЄФА. Це закони, за якими живе футбол, яких усі зобов'язані дотримуватися. Свою думку щодо об'єднаного чемпіонату я вже висловлював, і вона збігається на сто відсотків з позицією президента ФІФА».

Фото з архіву «Голосу України».

Контрольні матчі

Футбол. 18 січня. Марбелья (Іспанія). **«Динамо» (Україна, Київ) — «Ференцварош» (Угорщина, Будапешт). 2:3. Голи:** Гусєв, 7 (п), Кравець, 47 — Оттен, 33, Беде, 55, 75.

«Динамо»: Коваль (Бойко, 46), Сілва (Люлька, 46), Михалик (Вукоєвич, 46), Хачериді (Віда, 46), Селін (Тайво, 46), Аруна (Богданов, 46), Гармаш (Велозу, 46), Безус (Кранчар, 46), Гусєв (Мехмеді, 46), Ярмоленко (Алієв, 46), Рубен (Кравець, 46).

19 січня. Абу-Дабі (ОАЕ). **«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Аль-Хіляль» (Саудівська Аравія, Ер-Ріяд). 3:2. Голи:** Мхітарян, 20, Рац, 66, Тайсон, 82 — Ю Бен Су, 38, Веслі, 88 (п).

«Шахтар»: Каніболоцький, Срна, Кривцов (Чигринський, 46), Ракицький, Рац, Фернандіньо (Патрік, 74), Гюбшман, Коста (Вілліан, 46; Шевчук, 78), Мхітарян (Тейшейра, 46), Дентіньо (Тайсон, 46), Едуардо (Адріано, 46).

Вилучено Рацa, 75.

20 січня. Абу-Дабі. **«Шахтар» — «Металіст». 0:1. Гол:** Марлос, 60.

«Шахтар»: П'ятов, Кобін (Бруно, 60), Кучер (Іщенко, 46), Чигринський (Кривцов, 46), Шевчук, Степаненко (Гай, 46), Гречишкін (Патрік, 46), Тайсон (Коста, 46), Ілсінью (Тейшейра, 46), Борґес да Сільва Вілліан (Дентіньо, 46), Девич (Майкон, 46).

«Металіст»: Горяїнов, Вільягра (Шелаєв, 49), Березовчук, Фініньо (Пшеничних, 56), Торсільєрі, Едмар, Торрес, Бланко, Марлос (Обрадович, 85), Гомес де Сікейра Вілліан (Гав'єр, 46), Крісталдо.

Фото з сайту ФК «Металіст».

Після удару харків'янина Марлоса м'яч влетів у ворота «Шахтаря».

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Тетяна УВЄРОВА, Людмила ОПАНАСЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. **28167**

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

